

ผู้ให้ความคิดเห็น	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	กลุ่มประชาชนทั่วไป	พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน	นักวิชาการ/อาจารย์	กลุ่มผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน	เจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ	องค์กร NGO/องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร	มาตรา			
								มาตรา ๒๑ ถึง ๓๔	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓		หมวด ๓ กองทุนสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๒๑ ถึง ๓๔)	๒๑		✓
คุณวรงค์ ตั้งอิทธิพลากร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ			✓					๒๓		✓
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓			๒๘		✓
คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓		หมวด ๔ ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๓๕)	๓๕		✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์ เอนเนอร์ยีเซอร์วิซ จำกัด (TES)		✓						๓๕		✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๓๕		✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓			๓๕		✓
คุณสนธิ คชวัฒน์	นักวิชาการ (ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย)			✓				หมวด ๔ ส่วนที่ ๓ เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๕ ถึง ๔๘)	๔๕		✓
คุณสนธิ คชวัฒน์	นักวิชาการ (ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย)			✓					๔๕		
คุณวิชัย	-	✓							๔๕		✓
คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	บริษัท โควสโตร (ประเทศไทย จำกัด)		✓						๔๖		✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓			๔๖		✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์ เอนเนอร์ยีเซอร์วิซ จำกัด (TES)		✓						๔๖		✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๔๖		✓
คุณสมนึก เมธาวศิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓							๔๖		✓
คุณปริญญ์ ช่างสีทา	มหาวิทยาลัยปทุมธานี			✓					๔๗		✓
คุณสมนึก เมธาวศิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓							๔๘		✓
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓			๔๘		✓

ผู้ให้ความคิดเห็น	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	กลุ่มประชาชนทั่วไป	พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน	นักวิชาการ/อาจารย์	กลุ่มผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน	เจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ	องค์กร NGO/องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร	มาตรา		
								มาตรา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓		๔๙	✓	
คุณสนธิ คชวัฒน์	นักวิชาการ (ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย)			✓				๔๙	✓	
คุณอนรรฆ การพิศิษฐ์	ปตท.					✓		๔๙	✓	
คุณอชิษฐ์ อีร์ภัทรสกุล	ปตท.					✓		๔๙	✓	
คุณชุตติมณฑน์ ภิรมยาภรณ์	ปตท.					✓		๔๙	✓	
คุณสมนึก เมธาภิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓						๔๙	✓	
คุณเยาวลักษณ์ ตีล่อม	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					๔๙	✓	
คุณวิชัย	-	✓						๔๙	✓	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม						✓	๔๙	✓	
คุณสุภาวดี ภูษณาวัฒนา	บริษัท เอสซีซี เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณกุลกรวี สมการสมัย	บริษัท ไทยโพลีเอททีลีน จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ	วิศวกรสิ่งแวดล้อม	✓						๔๙	✓	
คุณปณิศา พงษ์ไพโรจน์กุล	บริษัท สยาม มิตรชุย พีทีเอ จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ	บริษัท สยามสเคปไบโอเคอร์สแอนด์เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์	พนักงานบริษัทเอกชน ฝ่ายผลิต		✓					๔๙	✓	
คุณธนาวดี คุณทอง	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พนักงานรัฐวิสาหกิจ					✓		๔๙	✓	
คุณสิริวิมล แสนราช	พนักงานรัฐวิสาหกิจ (PTTPLC)					✓		๔๙	✓	
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอร์ยีเซอร์วิซ จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					๔๙	✓	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม						✓	๔๙	✓	
คุณสามารถ สุขมัน	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย		✓					๔๙	✓	
คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจับ	บริษัท โคเวสต์โร (ประเทศไทย) จำกัด		✓					๔๙	✓	
คุณกฤตพร พรหมณ์แก้ว	พนักงานเอกชน		✓					๔๙	✓	
คุณวรพงศ์ ตั้งอิทธิพลการ	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ			✓				๕๐	✓	
คุณปริญญา ช้างสีทา	มหาวิทยาลัยปทุมธานี			✓				๕๐	✓	
คุณยุทธโรจน์ สุวรรณสุเมธ	เอกชน	✓						๕๒	✓	
ดร. อุไรพรรณ วุฒิสงห์ชัย	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน					✓		๕๒	✓	
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓		๕๒	✓	
คุณสมนึก เมธาภิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓						๕๒	✓	
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓		๕๓	✓	
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓		๕๔	✓	
คุณวิชัย	-	✓						๕๔	✓	
คุณปภากร บัวพันธ์	บริษัท โปรเกรสซ์ ทีมคอนซัลแตนท์ จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณธนาวดี คุณทอง	บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) พนักงานรัฐวิสาหกิจ					✓		๕๕	✓	
คุณสิริวิมล แสนราช	พนักงานรัฐวิสาหกิจ (PTTPLC)					✓		๕๕	✓	
คุณสุภาวดี ภูษณาวัฒนา	บริษัท เอสซีซี เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณกุลกรวี สมการสมัย	บริษัท ไทยโพลีเอททีลีน จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ	วิศวกรสิ่งแวดล้อม	✓						๕๕	✓	
คุณปณิศา พงษ์ไพโรจน์กุล	บริษัท สยาม มิตรชุย พีทีเอ จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ	บริษัท สยามสเคปไบโอเคอร์สแอนด์เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์	พนักงานบริษัทเอกชน ฝ่ายผลิต		✓					๕๕	✓	
ดร. อุไรพรรณ วุฒิสงห์ชัย	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน					✓		๕๕	✓	
คุณอนรรฆ การพิศิษฐ์	ปตท.					✓		๕๕	✓	
คุณชุตติมณฑน์ ภิรมยาภรณ์	บมจ.ปตท.					✓		๕๕	✓	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม						✓	๕๕	✓	
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอร์ยีเซอร์วิซ จำกัด		✓					๕๕	✓	
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					๕๕	✓	
คุณสามารถ สุขมัน	สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย		✓					๕๕	✓	
กกร.	คณะกรรมการอำนวยการด้านกฎหมาย กกร.						✓	๕๕	✓	
คุณชยานนท์ ชเลจร	สผ.					✓		๖๐	✓	
คุณวิชัย	-	✓						๖๑	✓	

หมวด ๔ ส่วนที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๙ ถึง ๖๑)

ผู้ให้ความคิดเห็น	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	กลุ่มประชาชนทั่วไป	พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน	นักวิชาการ/อาจารย์	กลุ่มผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน	เจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ	องค์กร NGO/องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร	มาตรา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.)					✓		หมวด ๕ ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการควบคุมผลิตภัณฑ์ (มาตรา ๖๒ ถึง ๖๔)	๖๒	✓
คุณสมนึก เมธาวศิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓							๖๓	✓
คุณสนธิ คชวัฒน์	ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย			✓					๖๓	✓
คุณวัชรระ พันธุ์ราวีกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓			๖๕	✓
คุณสมนึก เมธาวศิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓							๖๕	✓
คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.)					✓			๖๕	✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม						✓		๗๒	✓
คุณวัชรระ พันธุ์ราวีกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓			๗๒	✓
คุณสุภาวดี กฤษณาวิวัฒนา	บริษัท เอสซีซี เคมิคอลส์ จำกัด		✓						๗๒	✓
คุณกุลกรวี สมการสมัย	บริษัท ไทยโพลีเอททีลีน จำกัด		✓						๗๒	✓
คุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ	วิศวกรสิ่งแวดล้อม	✓							๗๒	✓
คุณปณิตา พฤษไพโรจน์กุล	บริษัท สยาม มิตซูบิชิ จำกัด		✓						๗๒	✓
คุณพีระพงษ์ ไครรัตน์เสรีกิจ	บริษัท สยามสเคปป์ไลเซอร์สแอนด์เคมิคอลส์ จำกัด		✓						๗๒	✓
คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์	พนักงานบริษัทเอกชน ฝ่ายผลิต		✓						๗๒	✓
คุณสนธิ คชวัฒน์	ชมรมนักวิชาการสิ่งแวดล้อมไทย			✓					๗๒	✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม						✓		๗๒	✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอร์ยีเซอร์วิซ จำกัด		✓						๗๒	✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๗๒	✓

ผู้ให้ความคิดเห็น	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	กลุ่มประชาชนทั่วไป	พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน	นักวิชาการ/อาจารย์	กลุ่มผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน	เจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ	องค์กร NGO/องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร	มาตรา		
								มาตรา	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓		หมวด ๕ ส่วนที่ ๕ การตรวจสอบและควบคุม (มาตรา ๗๗ ถึง ๘๔)	๗๗	✓
คุณสมศักดิ์ พลายมาต	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘					✓			๗๗	✓
คุณวรงค์ ตั้งอิทธิพลากร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ			✓					๗๘	✓
คุณสมนึก เมธาวิคิน	ข้าราชการบำนาญ (กระทรวงศึกษาธิการ)	✓							๗๙	✓
คุณวรงค์ ตั้งอิทธิพลากร	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ			✓					๘๐	✓
คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓		หมวด ๕ ส่วนที่ ๖ ค่าธรรมเนียมและบริการ (มาตรา ๘๕ ถึง ๘๘)	๘๕	✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิส จำกัด		✓						๘๕	✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๘๕	✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓			๘๕	✓
กกร.	คณะกรรมการอำนวยการด้านกฎหมาย กกร.					✓			๘๕	✓
คุณเยาวลักษณ์ ดีล้อม	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๘๕	✓
คุณสมศักดิ์ พลายมาต	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘					✓			๘๕	✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓			๘๕	✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิส จำกัด		✓						๘๕	✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓						๘๕	✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓		๙๐	✓	
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิส จำกัด		✓					๙๐	✓	
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					๙๐	✓	
กกร.	คณะกรรมการอำนวยการด้านกฎหมาย กกร.					✓		๙๑	✓	
คุณสุภาวณี ฤกษ์วัฒนา	บริษัท เอสซีจี เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๙๑	✓	
คุณกุลกวี สมการสมัย	บริษัท ไทยโพลีเอททีลีน จำกัด		✓					๙๑	✓	
คุณจิรพีปต์ เตียพิริยะกิจ	วิศวกรสิ่งแวดล้อม	✓						๙๑	✓	
คุณปณิตา พุกกะไพโรจน์กุล	บริษัท สยาม มิทซูย ฟීทเอ จำกัด		✓					๙๑	✓	
คุณพีระพงษ์ ไคร์ตันเสรีกิจ	บริษัท สยามสเคปไลเซอร์สแอนด์เคมิคอลส์ จำกัด		✓					๙๑	✓	
คุณสิทธิดิร ภูริยะพันธ์	พนักงานบริษัทเอกชน ฝ่ายผลิต		✓					๙๑	✓	
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิส จำกัด		✓					๙๑	✓	
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					๙๑	✓	
คุณนิกร พรหมคต	บริษัท จิตรามย์แอสเสท จำกัด		✓					๙๑	✓	
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓		๙๑	✓	

ผู้ให้ความคิดเห็น	ตำแหน่ง/หน่วยงาน	กลุ่มประชาชนทั่วไป	พนักงาน/ลูกจ้างภาคเอกชน	นักวิชาการ/อาจารย์	กลุ่มผู้ประกอบการ/ภาคเอกชน	เจ้าหน้าที่ของรัฐ/หน่วยงานของรัฐ	องค์กร NGO/องค์กรเอกชนไม่แสวงหาผลกำไร	มาตรา		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
								มาตรา	มาตรา		
คุณกิตติ กิตติคุณพงศ์	บริษัทเอกชน		✓					หมวด ๗ ความรับผิดชอบแห่ง (มาตรา ๙๒ ถึง ๙๔)	๙๒		✓
คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย					✓			๙๔		✓
คุณณัฏกานันท์ สุทธิพันธ์วิหิต	นักวิชาการภาคประชาชน			✓					๙๔		✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					หมวด ๗ ความรับผิดชอบแห่ง (มาตรา ๙๕ ถึง ๑๑๓)	๙๕		✓
ดร. อุไรพรรณ วุฒิสงษ์ชัย	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ กระทรวงพลังงาน					✓			๙๕		✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิซ จำกัด		✓						๙๕		✓
คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจับ	บริษัท โควสโตร (ประเทศไทย) จำกัด		✓					หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๐๑ ถึง ๑๑๓)	๑๐๑		✓
คุณสมศักดิ์ พลายมาด	สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๘					✓			๑๑๓		✓
คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.)					✓		อัตราค่าธรรมเนียม			✓
คุณมนัสดา ชูเทศะ	พนักงานบริษัทเอกชน		✓					ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม			✓
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.)	สถาบันสิ่งแวดล้อมอุตสาหกรรม					✓					✓
คุณไศรยา เพียรชอบ	บริษัท ไทยออยล์เอเนอจีเซอร์วิซ จำกัด		✓								✓
คุณณัฏกานันท์ สุทธิพันธ์วิหิต	นักวิชาการภาคประชาชน			✓							✓
สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (สคส.)	สคส.					✓					✓

ประเด็นข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อคัดค้าน
ต่อร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
หลักการและเหตุผล		
-	-	-
บทนิยาม (มาตรา ๔)		
๔	สอท.	คำว่า “สิ่งแวดล้อม” ควรเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและการดำรงอยู่สืบไปของธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามของสิ่งแวดล้อมและเพื่อประโยชน์สูงสุดของพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมฯ
๔	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณโศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ควรเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและการดำรงอยู่สืบไปของธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามของสิ่งแวดล้อมและเพื่อประโยชน์สูงสุดของพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อมฯ
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ควรเพิ่มคำว่า “และความหลากหลายทางชีวภาพ” ทั้งนี้ เสนอให้ ควรเอาตามค่านิยมเดิมซึ่งละเอียดดีกว่าครอบคลุมกว่า ดังนี้ “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่าคุณภาพของธรรมชาติ อันได้แก่ สัตว์ พืช และทรัพยากรธรรมชาติต่างๆ และสิ่งที่มีมนุษย์ได้ทำขึ้น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษยชาติ
๔	ภาคเอกชน คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ควรเพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพของประชาชนและการดำรงอยู่สืบไปของธรรมชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามของสิ่งแวดล้อมและเพื่อประโยชน์สูงสุดของพระราชบัญญัติสิ่งแวดล้อม ที่ควรปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ให้ดำรงสืบไป ตามที่ระบุในหมวด ๔ มิใช่เพื่อประโยชน์ของประชาชนเพียงอย่างเดียว

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ควรเพิ่มถ้อยคำเป็นดังนี้ “มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า <u>ค่า</u> มาตรฐานคุณภาพ น้ำ อากาศ ระดับเสียงและความสั่นสะเทือน ดิน ตะกอนดิน และ สิ่งแวดล้อมเรื่องอื่น ๆ ซึ่งกำหนดเป็นเกณฑ์ทั่วไปสำหรับการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๔	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	คำว่า “มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ในเรื่องของดิน และ ตะกอนดิน มีความเป็นไปได้ที่จะมีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานเพื่อ เฝ้าระวังหรือควบคุมค่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมของตะกอนดินเสนอให้ สามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานดินในการเฝ้าระวัง หรือควบคุมค่าของ ตะกอนดินแทน นอกจากนี้ในปัจจุบัน การกำหนดมาตรฐานดิน ก็แบ่งเป็น ๒ แบบ คือค่ามาตรฐาน และค่าความเสี่ยงในการที่โรงงานจะทำให้เกิดปัญหา ดังนั้นอาจไม่จำเป็นต้องออกเป็นมาตรฐานใหม่ เรื่องตะกอนดินเฉพาะ
๔	สอท.	คำว่า “มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม” ควรใช้เกณฑ์มาตรฐานดิน ในการเฝ้าระวังหรือควบคุมค่าของตะกอนดินเป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่ง ในปัจจุบันการกำหนดมาตรฐานดิน แบ่งเป็น ๒ ประเภท ได้แก่ (๑) ค่ามาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและ เกษตรกรรม (๒) ค่ามาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอื่น นอกเหนือจากการอยู่อาศัยและเกษตรกรรม ดังนั้นจึงไม่มีความ จำเป็นในการต้องออกเป็นมาตรฐานใหม่เรื่องตะกอนดินโดยเฉพาะ
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” ควรเพิ่ม ถ้อยคำเป็นดังนี้ “มาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด” หมายความว่า <u>ค่า</u> มาตรฐานซึ่งกำหนดเพื่อควบคุมการระบายหรือ ปล่อยทิ้งอากาศเสียน้ำเสีย ของเสีย หรือมลพิษอื่นจากแหล่งกำเนิด มลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔	สอท./ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	คำว่า “เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษ” ควรระบุ ให้ครอบคลุมถึงเจ้าของบ้านเรือน (ให้ชัดเจนมากขึ้น)ด้วย เพื่อให้สามารถออกกฎหมายควบคุมการวางท่อระบายน้ำทิ้ง การจัดการขยะให้ถูกสุขลักษณะได้ต่อไป เนื่องจากปัจจุบัน ปัญหามลพิษจากบ้านเรือนไม่ได้รับการควบคุมดูแลจนเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมในภาพรวม
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “ของเสีย” ควรแก้ไขเป็นดังนี้ “ของเสีย” หมายความว่า ขยะ สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตราย หรือวัตถุใด ๆ ที่ถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่มาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากสิ่งเหล่านั้น ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน เนื่องจากเดิมมีระบุไว้ ก็ควรระบุให้ชัดเจนเลยเนื่องจากสิ่งที่ระบุนี้เชื่อมโยงกับ กฎหมายลูกอย่างอื่น และหน่วยงานหลายกระทรวง เช่น กระทรวงสาธารณสุข องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น ที่บังคับใช้ไปแล้ว หากเขียนออกอาจมีปัญหาในการตีความกันภายหลัง
๔	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	คำว่า “ของเสียอันตราย” ควรกำหนดนิยามให้ชัดเจนไว้ในเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อีกทั้งควรมีความสอดคล้องกับกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีการบังคับใช้ก่อนแล้ว
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “น้ำเสีย” ควรแก้ไขเป็นดังนี้ “น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลว นั้นหรือน้ำ ที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	คำว่า “อากาศเสีย” ควรแก้ไขเป็นดังนี้ “อากาศเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นไอเสีย กลิ่นควัน ก๊าซ เขม่า ฝุ่นละออง เถ้าถ่าน หรือมลสารอื่นที่มีสภาพละเอียดบางเบาจนสามารถรวมตัวอยู่ในบรรยากาศได้ หรืออากาศที่มีการปนเปื้อนด้วยสิ่งใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพอนามัยของประชาชน

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า "วัตถุอันตราย" หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และวัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุที่มีพิษวัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุแก๊มมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า "เหตุรำคาญ" หมายความว่า เหตุรำคาญตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า "โรงงานอุตสาหกรรม" หมายความว่า โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า "อาคาร" หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า "ยานพาหนะ" หมายความว่า รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ตามกฎหมายว่าด้วยรถยนต์ เรือ ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทยและอากาศยานตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศของเดิม
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	แก้ไขคำว่า "ผู้ควบคุม" เป็นดังนี้ "ผู้ควบคุม" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ทำการควบคุมดูแล ตรวจสอบ วิเคราะห์ การบำรุงรักษา หรือดำเนินการอื่นเกี่ยวกับระบบบำบัดของเสียหรือกำจัดของเสียหรือมลพิษ รวมทั้งใช้การจัดการของเสียหรือมลพิษด้วยวิธีการอื่นใดที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจัดให้มีขึ้น ซึ่งเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษจัดสร้างให้มีขึ้นเพื่อการบำบัดน้ำเสีย กำจัดของเสียหรือมลพิษอื่นใดด้วยการลงทุนและเสียค่าใช้จ่ายของตนเอง (ของเดิมใส่เข้ามาใหม่)
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	แก้ไขคำว่า "ผู้รับจ้างให้บริการ" เป็นดังนี้ "ผู้รับจ้างให้บริการ" หมายความว่า ผู้ได้รับการขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้รับจ้างทำการบำบัด น้ำเสียหรือกำจัดของเสีย หรือน้ำเสียจัดการมลพิษ ?? หรือตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อม

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	แก้ไขคำว่า “เขตอนุรักษ์” เป็นดังนี้ “เขตอนุรักษ์” หมายความว่า เขตอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เขตสงวนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า เขตป่าสงวนแห่งชาติ เขตป่าชายเลนอนุรักษ์ และเขตพื้นที่คุ้มครองอย่างอื่น เพื่อ สงวนหรือ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามที่กฎหมายกำหนด
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	แก้ไขคำว่า “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” เป็นดังนี้ “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลกระทบของโครงการหรือกิจการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ หรือคุณภาพชีวิต เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาจัดทำเป็นเอกสาร เรียกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๔	ประชาชน คุณวิชัย	คำว่า “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” แก้ไขเป็น “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลกระทบของโครงการหรือกิจการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพอนามัย หรือคุณภาพชีวิต หรือความเป็นอยู่ของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาจัดทำเป็นเอกสาร เรียกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA) การใช้กรอบแนวคิดและกระบวนการในการวิเคราะห์ ประเมินศักยภาพและข้อจำกัดของสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่การพัฒนา นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการขนาดใหญ่ในรายสาขา (sectoral based) หรือในเชิงพื้นที่ (area based) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยบูรณาการมิติด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และเปรียบเทียบทางเลือกในการตัดสินใจ เพื่อให้การตัดสินใจนั้นมีคุณภาพ รอบคอบ โปร่งใส และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งนี้ SEA จะเป็นการดำเนินการก่อนถึงขั้นตอนการพัฒนา โดยสามารถขยายชื่อว่า นโยบาย แผน แผนงาน

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		และโครงการขนาดใหญ่ ลักษณะใดเหมาะสมกับพื้นที่และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และช่วยบ่งชี้เรื่องหรือในประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระดับโครงการด้วย
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณฉัตรทิพย์ สุติพันธ์วิหาร	ควรกำหนดให้มีคำว่า “ชุมชน” ให้หมายความถึง ชุมชน ชุมชนท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม
๔	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวสิน	คำว่า “องค์กรชุมชน” ให้ใช้คำนิยามว่า “องค์กรเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม” แทน
๔	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรวงศ์ ตั้งอิทธิพลากร	ควรนำองค์การบริหารส่วนตำบลออกจากพระราชบัญญัติ เนื่องจากจะมีการยุบ อบต. เหลือเพียง อบจ. และเทศบาล
๕	สอท./ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณโศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	อำนาจและหน้าที่ในส่วนของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงฯ คือส่วนใดบ้าง สามารถใช้บังคับให้กระทรวงอื่นด้วยได้หรือไม่ ควรมีการกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน รวมถึงการประสานระหว่างกระทรวงหรือหน่วยงานต่างกระทรวง เนื่องจากปัญหาสิ่งแวดล้อมไม่มีขอบเขต ควรมีกลไกการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการหรือมีความชัดเจน
๕	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	ตามที่ระบุว่า “ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียมและกำหนดกิจการอื่น หรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการนี้ ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึง ขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโครงการหรือกิจการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมกฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้” นั้น

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ควรกำหนดให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าว โดยคำนึงสภาพเศรษฐกิจและ ความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศในระดับอุตสาหกรรมด้วย</p>
๕	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณนิติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	<p>ขอเพิ่มเติมถ้อยคำในร่างมาตรา ๕ วรรคสาม เป็นดังนี้</p> <p>“มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน</p> <p>ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจแต่งตั้ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นหรือลดค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึงขนาด ลักษณะ หรือประเภทของโครงการหรือกิจการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”</p>
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	<p>เห็นควรปรับหลักการของพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นกฎหมายกลางด้านสิ่งแวดล้อมโดยให้มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติด้านสิ่งแวดล้อมในพระราชบัญญัตินี้เป็นแนวทางขั้นต่ำสำหรับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนกับผู้ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายฉบับ โดยเสนอให้เพิ่มข้อความดังต่อไปนี้เป็นอีกมาตราหนึ่งในหมวด ๑ บททั่วไป</p> <p>“มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม และมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ การจัดการสิ่งแวดล้อม แนวปฏิบัติเพื่อควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษ สิทธิในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเรื่องดังกล่าวไว้โดยเฉพาะ และกฎหมายนั้นมีมาตรฐาน</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่ไม่ต่ำกว่ามาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น</p> <p>กรณีมีเหตุสงสัยว่ากฎหมายใดมีมาตรฐาน หลักเกณฑ์ หรือแนวปฏิบัติที่มีมาตรฐานต่ำกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัยโดยอาศัยหลักวิชาการ กฎเกณฑ์ และหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน และจะต้องคำนึงถึงสิทธิของประชาชนในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีอย่างสมดุลและยั่งยืน และความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง”</p>
	<p>นักวิชาการ/อาจารย์ คุณนิติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร</p>	<p>ควรนำความเดิม มาตรา ๖ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ กลับมาทั้งมาตราดังนี้</p> <p>“เพื่อประโยชน์ในการร่วมกันส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมของชาติ บุคคลอาจมีสิทธิและหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การได้รับข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือเป็นความลับเกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคล สิทธิในทรัพย์สิน หรือสิทธิในทางการค้า หรือกิจการของบุคคลใดที่ได้รับ ความคุ้มครองตามกฎหมาย</p> <p>(๒) การได้รับชดเชยค่าเสียหาย หรือค่าทดแทนจากรัฐ ในกรณีที่ได้รับ ความเสียหายจากภัยอันตรายที่เกิดจากการแพร่กระจายของมลพิษหรือภาวะมลพิษ อันมีสาเหตุมาจากกิจการหรือโครงการใดที่ริเริ่ม สนับสนุนหรือดำเนินการโดยส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๓) การเรียกร้องกล่าวโทษผู้กระทำผิดต่อเจ้าพนักงาน ในกรณีที่ได้พบเห็นการกระทำใดๆอันเป็นการละเมิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมมลพิษหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๔) การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยการนี้บัญญัติไว้</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		(๕) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด”
	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	<p>เมื่อเปรียบเทียบกับร่างมาตรา ๙ แล้ว เห็นว่า ความเดิมในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขียนดีกว่าและรอบคอบกว่า ดังนี้</p> <p>“มาตรา ๗ เพื่อเป็นการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้องค์กรเอกชนซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย หรือ กฎหมายต่างประเทศที่มีกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และมีได้มีวัตถุประสงค์ในทางการเมืองหรือมุ่งค้าหากำไรจากการประกอบกิจกรรมดังกล่าวมีสิทธิขอจดทะเบียนเป็นองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติต่อกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง”</p>
	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	<p>เห็นว่า ให้นำความเดิมในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาเปรียบเทียบกับร่างมาตรา ๑๐ ดังนี้</p> <p>มาตรา ๘ องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนตามมาตรา ๗ แล้วอาจได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการสนับสนุนจากทางราชการในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การจัดให้มีอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงาน ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๒) การประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลหรือข่าวสาร เพื่อสร้างจิตสำนึกของสาธารณชนที่ถูกต้องเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๓) การช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ริเริ่มโครงการ หรือ กิจกรรมเพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น</p> <p>(๔) การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและเสนอแนะความคิดเห็นต่อรัฐบาลหรือส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>(๕) การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนผู้ได้รับอันตรายหรือความเสียหายจากภาวะมลพิษอันเกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษรวมทั้งเป็นผู้แทนในคดีที่มีการฟ้องร้องต่อศาล เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับอันตรายหรือความเสียหายนั้นด้วยในกรณีที่ต้องคัดกรเอกชนที่ได้จดทะเบียนประสบปัญหา หรืออุปสรรคในการดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่งและร้องขอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติช่วยเหลือให้นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือหรืออำนวยความสะดวกต่อไป คณะกรรมการกองทุนโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจพิจารณาจัดสรรเงินทุนอุดหนุน หรือเงินกู้ให้แก่องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้ว เพื่อสนับสนุนกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งได้ตามที่เห็นสมควร องค์กรเอกชนที่ได้จดทะเบียนแล้วอาจเสนอชื่อผู้แทนภาคเอกชน เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้</p> <p>(๖) การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยเคร่งครัด ในกรณีที่องค์กรเอกชนใดที่ได้จดทะเบียนแล้วดำเนินการโดยก่อความวุ่นวายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือไม่เหมาะสม ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนขององค์กรเอกชนนั้นได้</p>
๘	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรเปลี่ยนจากขึ้นทะเบียนต่อกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗ เป็นขึ้นทะเบียนต่อกรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๗ ทั้งนี้ เป็นข้อแก้ไขเล็กน้อยอาจเกิดจากการเชื่อมโยงผิดพลาด ซึ่งจะทำให้เกิดการตีความผิดได้
๑๑	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	อ้างถึงการขึ้นทะเบียนตามมาตรา ๗ ผิดพลาดเช่นเดียวกับมาตรา ๘ เป็นข้อแก้ไขเล็กน้อยอาจเกิดจากการเชื่อมโยงผิดพลาด

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวศิน	เห็นว่า ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีปัญหามาก คนไทยต้องร่วมมือกันปกป้อง คุ้มครอง และอนุรักษ์กันอย่างจริงจัง ในโอกาสปฏิรูปประเทศไทย รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๕๐ (๘) กำหนดให้ปวงชนชาวไทยมีหน้าที่ ร่วมมือและสนับสนุนการอนุรักษ์ และคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ และความหลากหลายทางชีวภาพฯ และมาตรา ๕๗ (๒) กำหนดให้รัฐต้องอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู บริหาร จัดการ และใช้หรือจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยต้องให้ประชาชนและชุมชนในท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ดำเนินการ และได้รับประโยชน์จากการดำเนินการดังกล่าวด้วย ตามที่ กฎหมายบัญญัติจึงเห็นด้วยอย่างยิ่งที่กำหนดให้มี “องค์การเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อม” ตามร่าง พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมฯ มาตรา ๙
	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณนิติกาญจน์ สุดิพันธ์วิหาร	ขอให้เพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ เป็นอีกมาตราหนึ่ง “เพื่อเป็นการป้องกันแก้ไข ระวังหรือบรรเทาเหตุฉุกเฉิน หรือเหตุภัยอันตราย จากภาวะมลพิษตามมาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีกำหนดมาตรการป้องกัน และจัดทำแผนฉุกเฉินเพื่อแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นไว้ล่วงหน้า”
๑๒	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชรระ พันธุ์ราวีกิจ	กรณีเหตุฉุกเฉินอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษ - การสั่งการเพื่อระงับเหตุจากนายกรัฐมนตรีนหรือมอบอำนาจ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่มีการกำหนดว่าจะใช้งบประมาณจากส่วนใด เพื่อระงับเหตุฉุกเฉินดังกล่าว อาจเกิดปัญหาในการปฏิบัติได้หากไม่มีการตั้งงบฉุกเฉินในกรณีนี้ ขอเสนอให้ใช้เงินจากกองทุน สิ่งแวดล้อมเพื่อสำรองจ่ายในการระงับเหตุฉุกเฉินดังกล่าว แล้วไป เรียกเก็บจากผู้ก่อให้เกิดเหตุดังกล่าวภายหลัง - เหตุฉุกเฉินที่เกิดขึ้นเกิดจากภาวะมลพิษ ที่ผ่านเหตุการณ์ มลพิษที่เกิดขึ้นจะมีหลายภาคส่วนรวมถึงจิตอาสาที่พร้อมจะเข้าช่วย ภาครัฐในการบรรเทาเหตุ แต่เหตุฉุกเฉินจากภาวะมลพิษเป็น ภัยอันตรายที่ต้องการผู้เชี่ยวชาญในการบรรเทาเหตุ การกำหนดเขต ปฏิบัติการเพื่อแก้ไขปัญหา การกำหนดผู้ที่ได้รับอนุญาตในการเข้า พื้นที่ การกำหนดมาตราแก้ไขเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดมลพิษแพร่กระจาย การกำหนดมาตรการฟื้นฟู สิ่งเหล่านี้ควรบัญญัติไว้ในมาตรานี้ เพื่อ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		เป็นแนวทางให้ผู้มีอำนาจระงับเหตุตัดสินใจในการกำหนดมาตรการต่างๆ ได้อย่างเป็นระบบ
๑๒	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรวงศ์ ตั้งอิทธิพลากร	ควรให้รัฐมนตรีเป็นผู้ใช้อำนาจควบคุม ระงับ ยับยั้งความเสียหาย เนื่องจากกรณีเป็นอันตรายอย่างร้ายแรง การสั่งการจึงต้องรวดเร็วฉับไวไม่ควรให้เป็นอำนาจของนายกรัฐมนตรี
๑๒	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	<p>“เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือภัยอันตรายต่อสาธารณสุขอันเนื่องมาจากภาวะมลพิษที่เกิดจากการรั่วไหลหรือแพร่กระจายของมลพิษฯ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด รวมทั้งบุคคลที่ได้รับหรืออาจได้รับอันตราย หรือความเสียหาย กระทบ หรือร่วมกันกระทำการใดๆ อันจะมีผลเป็นการควบคุม ระงับ บรรเทาผลจากอันตรายและความเสียหายฯ”</p> <p>ขอเสนอให้เพิ่มข้อความ “โดยหากบุคคลที่ได้รับมอบหมายได้ใช้งบประมาณหรือทรัพยากรใดๆ เพื่อการกระทำดังกล่าวผู้สั่งการจะต้องดำเนินการเพื่อให้บุคคลนั้นได้รับค่าชดเชยค่าใช้จ่ายในงบประมาณ หรือทรัพยากรนั้น จากผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษ แต่หากไม่ทราบผู้ก่อให้เกิดภาวะมลพิษ ผู้สั่งการจะต้องจัดให้มีการชดเชยให้กับบุคคลที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวและได้ใช้งบประมาณ หรือทรัพยากรของตนเองในการนั้น”</p>
หมวด ๒ คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (มาตรา ๑๓ ถึง ๒๐)		
๑๓	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรตรวจสอบรูปแบบ เหตุผลและความจำเป็นตาม แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ข้อ ๔.๕ กรณีที่ต้องมีระบบคณะกรรมการในกฎหมาย
๑๓	กกร./ภาคเอกชน ๗ ราย - คุณสุภาวีนี กฤษณาวัฒนา - คุณกุลกวี สมการสมัย - คุณจิรทีปต์ เตี้ยพิริยะกิจ	ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ “ประธานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน ๓ สถาบัน” เป็นกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับกฎหมายฉบับต่างๆ ควรกำหนดให้ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสมาคมธนาคารไทย เป็นกรรมการ ในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
	<ul style="list-style-type: none"> - คุณปณิตา พฤกษ์ไพโรจน์กุล - คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ - คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์ - คุณมนัสดา ชูเทศะ 	
๑๓	สอท./ภาคเอกชน ๑ ราย - คุณโศรยา เพียรชอบ	องค์กรประกอบคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เสนอเพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิภาคเอกชน
๑๓	ภาคเอกชน คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ควรเพิ่มเติมให้พิจารณาแต่งตั้งผู้ที่มีความเชี่ยวชาญจากองค์กรภาคเอกชนด้วย
๑๔	ประชาชน คุณวิชัย	การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ให้พิจารณาโดยกระบวนการสรรหาจากผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีผลงานและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
๑๖	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุตินันท์วิหาร	ขอให้เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ดังนี้ (๑) กำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ และภูมิภาค (๒) กำหนดให้มีการประเมินผลระดับยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ และภูมิภาค (๓) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดที่รัฐมนตรีเสนอตามมาตรา ๕๕
๑๖ (๑๒)	ประชาชน คุณวิชัย	ติดตามและประเมินผลการดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๑๖ (๑๓)	ประชาชน คุณวิชัย	ประเมินสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศ และเสนอรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์สิ่งแวดล้อมของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อเตรียมความพร้อมในการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อม
หมวด ๓ กองทุนสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๒๑ ถึง ๓๘)		
๒๑	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	การจัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อมในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีผู้บริหารกองทุนเป็นผู้ดำเนินกิจการของกองทุน แต่ไม่ปรากฏบทบัญญัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้บริหารกองทุนว่าใครเป็นผู้ตั้ง ประธานกรรมการหรืออำนาจของคณะกรรมการ จะมีก็เพียงมาตรา ๓๖ ซึ่งให้คณะกรรมการกองทุนมอบหมายให้สถาบันการเงินของรัฐเป็นผู้บริหารกองทุนในส่วนที่จะให้กู้ แต่การบริหารในส่วนอื่นไม่มีกำหนดไว้ (เช่น การเป็นกรรมการและเลขานุการกองทุน)
๒๓	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรงค์ ตั้งอิทธิพลากร	เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถนำไปใช้เพื่อควบคุม ระวังภัยภัยความเสียหายตามมาตรา ๑๒ เป็นกรณีฉุกเฉินได้ โดยให้ไปฟ้องเรียกคืนในภายหลัง
๒๘	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อม ในข้อ ๒ เปลี่ยนจากพิจารณาเงินกองทุนเพื่อใช้ในกิจการตาม "มาตรา ๒๕" เป็น "มาตรา ๒๓" เพื่อให้สอดคล้อง
หมวด ๔ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม		
ส่วนที่ ๑ มาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๓๙)		
๓๙	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	การกำหนดมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อม - ควรกำหนดมาตรฐานให้แตกต่างกันตามสภาพสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่และการใช้ประโยชน์ และต้องเปิดโอกาสให้ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน - ควรมีบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้มีทบวงมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้กำหนดไว้แล้วให้เหมาะสมตามความเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและสุขภาพอย่างน้อยทุกห้าปี

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๓๙ (๕)	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	เสนอให้สามารถใช้เกณฑ์มาตรฐานดิน ในการเฝ้าระวัง หรือควบคุมค่าของตะกอนดินแทน โดยในปัจจุบัน การกำหนดมาตรฐานดินแบ่งเป็น ๒ แบบ คือค่ามาตรฐาน และค่าความเสี่ยงในการที่โรงงานจะทำให้เกิดปัญหา ดังนั้น อาจไม่จำเป็นต้องออกเป็นมาตรฐานใหม่ เรื่องตะกอนดินเฉพาะ
๓๙ (๕)	สอท.	ควรให้ใช้เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพดิน ควบคุมค่ามาตรฐานคุณภาพของตะกอนดินเป็นค่ามาตรฐานเดียวกันซึ่งในปัจจุบันการกำหนดมาตรฐานดิน แบ่งเป็น ๒ แบบ ได้แก่ ค่ามาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยและเกษตรกรรมและค่ามาตรฐานคุณภาพดินที่ใช้ประโยชน์เพื่อการอื่นนอกเหนือจากการอยู่อาศัยและเกษตรกรรมควบคุมอยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องออกเป็นมาตรฐานใหม่เรื่องตะกอนดินโดยเฉพาะ
ส่วนที่ ๒ การวางแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๐ ถึง ๔๔)		
-	-	-
ส่วนที่ ๓ เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๕ ถึง ๔๘)		
๔๔ และ ๔๕	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณสนธิ คชวัฒน์	เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม ควรกำหนดให้ประชาชน องค์กรต่างๆ มีสิทธิที่เสนอพื้นที่ใดควรจะต้องถูกคุ้มครอง และกำหนดให้มีหน่วยตรวจสอบประเมินผลโดยเฉพาะ มีบทลงโทษที่ชัดเจนและรุนแรงกว่าพื้นที่ทั่วไป กรณีไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด การทำไอเอเอสสำหรับโครงการบางประเภทในพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมต้องรับฟังความเห็นจากประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอย่างเข้มงวด หากในพื้นที่ที่มีการกระทำที่ขัดกับประกาศพื้นที่คุ้มครองให้มีบทลงโทษที่ชัดเจน มีอีกหลายประเด็นที่ควรจะต้องปรับปรุงแต่ต้องใช้วิธีนำเสนอจะครอบคลุมกว่า
๔๕	ประชาชน คุณวิชัย	การคุ้มครองและจัดการพื้นที่เขตอนุรักษ์และเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติที่กำหนดขึ้นตามมาตรา ๑๖ (๑) และแผนจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแห่งชาติตามมาตรา ๔๐ และตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔๖	ภาคเอกชน คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการออกกฎกระทรวง เป็นการก่อให้เกิดความขัดแย้งในพื้นที่เนื่องจากจะมีทั้งกลุ่มที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยในรายละเอียดของกฎกระทรวงที่จะออก รวมถึงมีความคิดเห็นหลากหลายไม่สามารถออกกฎกระทรวงให้ตอบความต้องการของทุกคนได้ ดังนั้น ควรกำหนดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่เพื่อประกอบการพิจารณาออกกฎกระทรวงแทน
๔๖ และ ๔๘	สอท./ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	ในการประกาศให้พื้นที่ใดเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม จะต้องมีการเปิดให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และมีส่วนร่วมในการกำหนดก่อนที่จะทำการประกาศด้วย
๔๖ และ ๔๘	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวศิน	ขอเพิ่มเติมคำว่า “องค์การเอกด้านสิ่งแวดล้อม” ลงในวรรคสองของร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๔๖ เป็นดังนี้ “ก่อนการออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีต้องเปิดโอกาสให้ <u>องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม</u> และประชาชนพื้นที่ที่จะกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีส่วนร่วมในการออกกฎกระทรวง”
๔๗ (๓)	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณปริญญา ช้างสีทา	ไม่ควรอนุญาตให้มีการดำเนินการโครงการในเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม หรือถ้าจะเปิดโอกาสให้มีได้ ควรกำหนดว่าต้องเป็นโครงการที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางด้านบวกมากกว่าทางด้านลบ
๔๘	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	เขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อม (๑) ควรรวมถึงพื้นที่ที่เคยประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมไปแล้ว แต่ยังคงพบว่าคุณภาพสิ่งแวดล้อมยังไม่ได้รับการฟื้นฟูอย่างเต็มที่ (๒) เพิ่มพื้นที่ที่ได้มีการประกาศเป็นพื้นที่อนุรักษ์ตามอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพื้นที่โดยรอบพื้นที่อนุรักษ์ดังกล่าวที่คาดว่าจะมีแนวโน้มได้รับการคุกคาม

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ส่วนที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (มาตรา ๔๙ ถึง ๖๑)		
๔๙	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	<p style="text-align: center;">การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เห็นว่า</p> <p>(๑) การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมควร บัญญัติให้สอดคล้องกับ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๘</p> <p>(๒) การติดตามตรวจสอบมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการ ประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเป็นเพียงการรายงานจากเจ้าของ โครงการที่ได้รับการอนุมัติหากมีการรายงานเท็จก็ไม่สามารถทราบ ข้อเท็จจริงได้</p> <p>(๓) ทั้งนี้ปัญหาเดิมที่ยังคงอยู่คือหากเงื่อนไขที่กำหนดใน รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไม่อยู่ในอำนาจของ กฎหมายให้อนุญาต เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่ให้อนุญาตประกอบ กิจการที่ไม่สามารถใช้อำนาจใดบังคับให้ทำตามเงื่อนไขในรายงานได้ (มีเพียงการกำหนดเป็นเงื่อนไขในการต่อใบอนุญาตซึ่งจะมีผลก็ ต่อเมื่อใบอนุญาตขาดอายุเท่านั้น ซึ่งการไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ระบุ ในรายงานอาจทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ตลอดเวลา)</p>
๔๙	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณสนธิ ศุขวัฒน์	<p>ส่วนที่ ๔ การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ยัง เป็นฉบับโบราณที่จะทำให้เกิดความขัดแย้งในชุมชนที่โครงการตั้ง ควร เปลี่ยนวิธีคิดทั้งหมด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควรเสนอให้มีเรื่อง SEA - ควรนำร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายด้าน สิ่งแวดล้อม) ไปพิจารณาปรับปรุงซึ่งจะทันสมัยมากกว่าฉบับ ทส. โดยเฉพาะเรื่อง EHIA
๔๙	ภาคเอกชน ๓ ราย - คุณอนรรฆ การพิศิษฐ์ - คุณชุติมณฑน์ ภิรมยาภรณ์ - คุณอริชัย ธีรภัทรสกุล	<p>การกำหนดให้โครงการต้องทำ EIA ใหม่ทั้งหมดเมื่อมีการต่ออายุ ใบอนุญาต ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นตอนในการขออนุญาต ในกรณี ที่ไม่ได้เป็นการดำเนินโครงการใหม่ ประกอบกับโครงการไม่ได้มีการ เปลี่ยนแปลงใดๆ รวมทั้งโครงการต้องปฏิบัติตามมาตรการติดตาม ตรวจสอบตามที่ถูกกำหนดไว้ หน่วยงานผู้อนุมัติ/อนุญาต รวมถึง สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) สามารถติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการได้เป็นระยะอยู่แล้ว</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>อย่างไรก็ดี หากเห็นว่า การดำเนินโครงการอาจมีผลต่อสภาพแวดล้อมที่อาจเปลี่ยนแปลงไปก็สามารถกำหนดให้มีการทบทวนมาตรการตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในขั้นตอนต่ออายุใบอนุญาตหรือตามระยะเวลาที่กำหนดแทนการทำรายงานใหม่ทั้งฉบับได้</p>
๔๙	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวสิน	<p>ขอเพิ่มเติมคำว่า “องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม” ในวรรคสามของร่างมาตรา ๔๙ เป็นดังนี้ “การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคสอง อาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทและขนาดของโครงการ โดยต้องกำหนดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของ <u>องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม</u>” ประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียด้วย</p>
๔๙	ภาคเอกชน คุณเยาวลักษณ์ ดีล้อม	<p>เสนอทบทวนยกเลิกเงื่อนไขให้มีการจัดทำรายงาน EIA/EHIA ในการขอต่ออนุญาต เนื่องจากกระบวนการจัดทำ EIA/EHIA ใช้เวลาดำเนินการค่อนข้างนาน อาจจะมากกว่า ๑ ปี และการต่อใบอนุญาตต้องดำเนินการทุก ๕ ปี ทำให้เจ้าของโครงการต้องมีภาระในการจัดทำ EIA/EHIA เกือบทุกๆ ๓ ปี และหากมีการเปลี่ยนแปลงโครงการในระหว่างช่วงดังกล่าว ก็จะทำให้ต้องจัดทำรายงาน EIA/EHIA ในระยะเวลาที่เร็วขึ้น</p>
๔๙	ประชาชน คุณวิชัย	<p>การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคสอง อาจกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทและขนาดของโครงการ และต้องมีการปรับปรุงประสิทธิภาพหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทุกๆ ๕ ปี โดยต้องกำหนดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียด้วย</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๔๙ วรรคสี่	สอท./ภาคเอกชน ๖ ราย - คุณสุภาวิณี กฤษณาวัฒนา - คุณกุลลวี สมการสมัย - คุณปณิตา พฤษณีไพโรจน์กุล - คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ - คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์	<p>การกำหนดการให้โครงการหรือกิจการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ทั้งฉบับเมื่อมีการต่ออายุใบอนุญาต หรือภายในระยะเวลาที่กำหนดตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติ</p> <p>เห็นควรตัดบทบัญญัติดังกล่าวออก เพราะไม่ได้กำหนดกรอบเหตุผลหรือความจำเป็นที่ให้โครงการประเภทใดต้องทำรายงานฯ ใหม่ รวมถึงกรอบระยะเวลาของโครงการที่ดำเนินการไปนานเท่าไรแล้วจะให้มีการทำรายงานฯ ใหม่ทำให้เกิดความสับสนและความไม่มั่นใจของผู้ที่จะลงทุนในโครงการต่างๆ อย่างไรก็ตามหากหน่วยงานผู้อนุญาตเห็นว่า การดำเนินโครงการอาจมีผลต่อสภาพแวดล้อมที่อาจเปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถกำหนดให้มีการทบทวนมาตรการตามรายงานฯ ในขั้นตอนต่ออายุใบอนุญาตหรือตามระยะเวลาที่กำหนดแทนการทำรายงานใหม่ทั้งฉบับได้</p> <p>นอกจากนี้ การกำหนดประเภทโครงการตามข้างต้นควรทำอยู่ในรูปกฎกระทรวงเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกฝ่ายด้วย</p>
๔๙ วรรคสี่	ปตท. - คุณธนาวัตี คุณทอง - คุณสิริวิมล แสนราช	<p>มาตรา ๔๙ วรรค ๔ เสนอให้ตัดออกเนื่องจากมีการจัดทำรายงานปฏิบัติตามมาตรการ (EIA Monitoring Report) ทุก ๖ เดือนส่งให้กับ สผ. และหน่วยอนุญาต เพื่อใช้ประกอบการขอต่อใบอนุญาตอยู่แล้ว ซึ่งระบุอยู่ในมาตรา ๖๐ ไว้แล้ว</p> <p>หากมีความเห็นไม่ตัดออก เนื่องจากเหตุผลบางประการนั้นขอเสนอให้เพิ่ม “...ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติจะประกาศ...”</p>
๔๙ วรรคสี่	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณศิโรชา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	<p>เสนอให้ ตัดข้อความในวรรคสุดท้ายออก ดังนี้ “ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด”</p> <p>เนื่องจาก หากต้องมีการจัดทำรายงาน EIA ในการขอต่ออายุใบอนุญาตก่อให้เกิดข้อกั่วงวลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้</p> <p>(๑) กระบวนการ EIA ต้องใช้เวลาในการดำเนินการค่อนข้างนาน อาจจะมีผลกระทบกับการดำเนินธุรกิจอย่าง ต่อเนื่องของ</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ผู้ประกอบการได้อีกทั้ง ยังมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมายมาตลอด และยังสามารถกระทบกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนได้</p> <p>(๒) โดยปกติ EIA จะมีการทบทวนอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว และเงื่อนไขต่างๆ ใน EIA ก็สามารถระบุไว้ในท้ายใบอนุญาต จึงไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดให้โครงการหรือกิจการต้องทำ EIA ในการต่อใบอนุญาต ในการต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งมีอายุ ๑ ปีบ้าง ๕ ปีบ้าง ถ้าต้องมีการจัดทำรายงาน EIA เพื่อขอเห็นชอบ ประกอบการขออนุญาต สถานประกอบการจะหยุดชะงัก เนื่องจากระยะเวลาจัดทำรายงาน EIA มีตั้งแต่ ๖-๑๒ เดือน ไม่นับเวลา ในการพิจารณา ซึ่งมีตั้งแต่ ๔ เดือน จนเป็นรายปี ดังนั้น เห็นว่า ควรใช้รายงานการติดตามตรวจสอบฯ ที่มีการนำส่งทุก ๖ เดือน อยู่แล้ว ทดแทนการทำ EIA ใหม่</p>
๔๙ วรรคสี่	สอท./ภาคเอกชน ๑ ราย คุณสมาน สุธมนัน	<p>๑. เสนอให้ตัดข้อความในวรรคสุดท้ายออก ดังนี้ “ในกรณี ที่เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้โครงการหรือ กิจการ ตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้อง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการขอต่ออายุ ใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจกรรมนั้น หรือภายในระยะเวลาที่ กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด” เนื่องจาก หากต้องมีการจัดทำรายงาน EIA ใน การขอต่อใบอนุญาต ก่อให้เกิดข้อก้ำกวลและข้อเสนอแนะดังนี้</p> <p>(๑.๑) กระบวนการ EIA ต้องใช้เวลาในการดำเนินการค่อนข้าง นาน อาจจะมีผลกระทบต่อการค้าเงินธุรกิจอย่างต่อเนื่องของผู้ประกอบการได้อีกทั้งยังมีค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ประกอบการที่ดี ปฏิบัติตามกฎหมายมาตลอด และยังสามารถกระทบกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนได้</p> <p>(๑.๒) โดยปกติ EIA จะมีการทบทวนเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง รายละเอียดของโครงการอยู่แล้วซึ่งเงื่อนไขต่างๆ ใน EIA ก็สามารถ ระบุไว้ในท้ายใบอนุญาต จึงไม่จำเป็นต้องมีการกำหนดให้โครงการ หรือกิจการต้องทำ EIA ในการต่อใบอนุญาต</p> <p>๒. ในการต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการฯ ซึ่งมีอายุ ๑ ปี หรือ ๕ ปี นั้น หากต้องมีการจัดทำรายงาน EIA เพื่อขอความเห็นชอบ ประกอบการขออนุญาตจะทำให้การดำเนินงานของสถาน</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ประกอบการหยุดชะงัก เนื่องจากระยะเวลาในการจัดทำรายงาน EIA ต้องใช้ระยะเวลาประมาณ ๖-๑๒ เดือน ซึ่งยังไม่นับรวมเวลาในขั้นตอนการพิจารณา ซึ่งอาจใช้ระยะเวลาอีกประมาณ ๔ เดือน จนถึง ๑ ปี หรือมากกว่านั้น ทั้งนี้ควรใช้รายงาน Monitoring ที่มี การจัดทำและนำส่งทุก ๖ เดือนอยู่แล้วมาประกอบการขออนุญาตก็ได้ไม่จำเป็นต้องมีการจัดทำรายงาน EIA ฉบับใหม่</p>
๔๙ วรรคสี่	ภาคเอกชน คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	<p>การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพื่อต่อใบอนุญาตนั้น เป็นไปไม่ได้ในทางปฏิบัติ เนื่องจากระยะเวลาในการจัดทำรายงานและพิจารณาเห็นชอบแต่ละครั้งยาวนาน ตั้งแต่ปีครึ่งถึงสองปี ขณะที่การต่อใบอนุญาตทำทุกๆ ๕ ปี คือ เมื่อได้รับอนุมัติต่อใบอนุญาต ก็ต้องเตรียมทำรายงานใหม่ๆ เพื่อต่อใบอนุญาตรอบต่อไปแล้ว ซึ่งผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากการดำเนินโครงการไม่มีการเปลี่ยนแปลงหากไม่มีการเพิ่มกำลังการผลิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น ติดตั้งระบบบำบัดใหม่ เปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตใหม่ เป็นต้น อีกทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการสามารถตรวจสอบได้จากรายงานการปฏิบัติตามมาตรการฯ และติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมได้</p>
๔๙ วรรคสี่	ภาคเอกชน คุณกฤตพร พราหมณ์แก้ว	<p>ในกรณีให้เห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการตามประเภทและขนาดที่ประกาศกำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการขอต่ออายุใบอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการนั้น หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>๑. ใจความส่วนนี้ควรชัดเจนว่ามีวัตถุประสงค์ให้ทุกโครงการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ หรือ บางโครงการตามวรรคหนึ่ง ที่ต้องดำเนินการ"</p> <p>๒. ควรมีมาตรการรองรับที่เหมาะสมอย่างมากในการพิจารณาการดำเนินการทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบฯ สำหรับกรณีการต่ออายุใบอนุญาตนั้น เนื่องจากการทำประชาพิจารณ์รับฟังความคิดเห็นมีความอ่อนไหวสูง หากไม่ผ่านแล้วกิจการจะดำเนินการต่ออย่างไร หยุดผลิต เลิกโครงการ?" หรือหากมี</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		ระยะเวลาในการดำเนินการยึดเยื่อทางกิจการจะต้องดำเนินการอย่างไร หยุดผลดี?
๕๐	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรพงศ์ ตั้งอิทธิพลากร	ควรตัดทิ้งทั้งมาตรา เนื่องจากเป็นความเสี่ยงอย่างยิ่งในการยกเว้นโครงการหรือกิจการในทำนองเดียวกันเพียงเพราะมีโครงการอื่นที่ได้รับอนุมัติแล้วที่อยู่ในบริเวณเดียวกัน เนื่องจากคำว่าโครงการหรือกิจการในทำนองเดียวกันมีความหมายกว้างมาก โดยในรายละเอียดการดำเนินการ การออกแบบ และเทคโนโลยีที่ใช้ อาจต่างกัน และก่อให้เกิดผลกระทบได้ต่างๆ กันไป และยังสร้างความเหลื่อมล้ำในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการต่างๆ
๕๐	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณปริญญา ช่างสีทา	การจัดทำโครงการขนาดและประเภทเดียวกับโครงการที่ได้รับอนุมัติแล้วในพื้นที่เดิม ควรจะต้องทำการประเมินผลกระทบใหม่ เนื่องจากภาระทางสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลกระทบต่อชุมชนแม้ว่าจะดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้แล้วก็ตาม
๕๒	ประชาชน คุณยุทธโรจน์ สุวรรณสุขเมธ	การกำหนดถ้อยคำต่อไปนี้ “...อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไปพลางก่อนได้...” เข้าข่ายเป็นการลือคสเปค หรือไม่
๕๒	ข้าราชการ ดร. อุไรพรรณ วุฒิสิงห์ชัย	การบัญญัติข้อยกเว้นใหม่ระหว่างรอการพิจารณารายงาน EIA ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินโครงการหรือกิจการ ด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัย หรือความมั่นคงทางพลังงาน ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไม่ได้ นั่นหลักกฎหมายนี้ไม่น่าจะเหมาะสมด้วยเหตุผลตามที่ระบุไว้ว่าในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนของโครงการดังกล่าว ซึ่งควรจะบัญญัติในลักษณะเป็นข้อห้ามมิให้

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>เริ่มก่อสร้างหรือดำเนินโครงการจนกว่ารายงาน EIA ผ่านความเห็นชอบจาก ครม. ตามที่กฎหมายกำหนด แทนข้อห้ามไม่ให้หน่วยงานภาครัฐจะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชน ผู้รับดำเนินการตามโครงการหรือกิจการไม่ได้ซึ่งควรให้ภาครัฐดำเนินการในส่วนนี้ได้ แต่ต้องระบุในสัญญาไว้ให้ชัดเจนว่า ทั้งนี้ในการเริ่มดำเนินโครงการจะต้องรอให้รายงาน EIA ผ่านการอนุมัติก่อนตามที่กฎหมายกำหนด</p>
๕๒	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	<p>(๑) ควรเพิ่มโครงการนิคมอุตสาหกรรม อยู่ในกลุ่มโครงการที่มีรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ</p> <p>(๒) โครงการประเภทความมั่นคงทางพลังงาน ควรมีการแยกให้ชัดเจน (เช่น ท่อก๊าซ สํารวจผลิตปิโตรเลียม โรงไฟฟ้า)</p>
๕๒	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวสิน	<p>ขอแสดงความคิดเห็นต่อ คำสั่ง คสช ที่ ๙/๒๕๕๙ ที่บัญญัติในร่างมาตรา ๕๒ วรรค ๔ สรุปได้ว่า"ในกรณีมีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินโครงการ หรือกิจการด้านคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล ที่อยู่อาศัย หรือ ความมั่นคงทางพลังงาน ในระหว่างที่รอผลการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นๆ ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการ หรือกิจการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการไปพลางก่อนได้..." นั้นมีความคิดเห็นดังนี้</p> <p>๑. มาตรา ๕๒ วรรค ๑ วรรค ๒ และวรรค ๓ พร้อมทั้งมาตราอื่นที่อ้างถึงมีความสมบูรณ์และเหมาะสมที่คณะรัฐมนตรีจะใช้ในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนอย่างดีที่สุดแล้วไม่จำเป็นต้องมี มาตรา ๕๒ วรรค ๔</p> <p>๒. มาตรา ๕๒ วรรค ๔ น่าจะเข้าข่ายละเมิดรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๕๘ ที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนก่อน เพื่อนำผลมาประกอบในการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาต นอกจากนี้ยังอาจจะละเมิดต่อแนวนโยบายแห่งรัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>๗๗ วรรค ๒ ที่กำหนดว่า "ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ..."</p> <p>๓. หากร่างกฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาฯ ไป ประชาชนอาจรวมตัวกันเสนอให้ศาลรัฐธรรมนูญ วินิจฉัยชี้ขาดทันทีว่า กฎหมายฉบับนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่</p> <p>ตามความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้น เห็นสมควรตัดมาตรา ๕๒ วรรค ๔ ดังกล่าวข้างต้นออกจากกฎหมายฉบับนี้</p>
๕๓ และ ๕๔	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	<p>(๑) การกำหนดวันในการพิจารณาควรระบุให้ชัดว่า วันทำการ เนื่องจากการนับวันที่ระบุไว้ในร่างพระราชบัญญัติ รวมวันหยุดราชการ วันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดเทศกาล</p> <p>(๒) ควรกำหนดให้ระยะเวลาในการแก้ไขรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้ไม่เกิน ๒ ปี นับตั้งแต่เจ้าของโครงการได้รับแจ้งมติไม่ให้ความเห็นชอบรายงานฯ</p>
๕๔	ประชาชน คุณวิชัย	<p>ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ</p>
๕๕	ภาคเอกชน คุณปภากร บัวพันธ์	<p>เห็นด้วย ตามที่กำหนดไว้ว่า "มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้โครงการหรือกิจการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายให้ก่อสร้างหรือดำเนินการโดยไม่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ดำเนินการตัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการจนเข้าข่ายต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เว้นแต่ผู้ขออนุญาตตัดแปลงหรือ เปลี่ยนการใช้ประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการจะได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบาย</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม" เพื่อไม่ให้มีโครงการที่ดำเนินการหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง แต่หากผู้ขออนุญาตดัดแปลง หรือ เปลี่ยนการใช้ประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการ มีการเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็จะทำให้สามารถป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้
๕๘	<p>ปตท.</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณธนาวดี คุณทอง - คุณสิริวิมล แสนราช 	เสนอให้เพิ่มข้อความท้ายมาตรา ๕๘ ดังนี้ "...หากพ้นระยะเวลาที่กำหนด โครงการสามารถปรับปรุงรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เป็นสภาพการณ์ปัจจุบัน นำเสนอต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณา"
๕๘	<p>ภาคเอกชน ๖ ราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณสุภาวินี กฤษณาวิวัฒนา - คุณกุลกวี สมการสมัย - คุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ - คุณปณิตา พลฤษไพโรจน์กุล - คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ - คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์ 	ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้รายงานฯ ที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว นำไปใช้เสนอประกอบการพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือแจ้งความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการนั้นไม่เห็นด้วยกับบทบัญญัติดังกล่าว เพราะหากข้อเท็จจริงโครงการหรือกิจกรรมไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ข้อมูล/รายละเอียดในรายงานฯ ควรจะยังใช้ได้อยู่ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่า รายงานดังกล่าวจะไม่เป็นปัจจุบันในด้านมาตรการดูแลรักษาและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้เป็นการทบทวนมาตรการตามรายงานฯ แทนการต้องจัดทำรายงานฯ ใหม่ทั้งฉบับ
๕๘	<p>ข้าราชการ ดร. อุไรพรรณ วุฒิสงษ์ชัย</p>	การกำหนดอายุรายงาน EIA ที่ผ่านความเห็นชอบแล้วไว้ ๕ ปี โดยกำหนดให้รายงาน EIA ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (กก.วล) หรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ (คชก.) สามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของ กก.วล. หรือความเห็นชอบของ คชก. แล้วแต่กรณี" ควรกำหนดรายงาน EIA ให้มีอายุ ๕ ปี นับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบตามที่กฎหมายกำหนด และต้องมีการ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ทบทวนข้อมูลรายงาน EIA และปรับมาตรการป้องกันและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสมทุก ๕ ปี สำหรับโครงการระยะยาว ๑๐ ปีขึ้นไป และสำหรับรายงาน EIA ที่ผ่านความเห็นชอบแล้วก็ควรกำหนดให้มีอายุ ๑ ปี ในการนำไปขอใบอนุญาตดำเนินโครงการ ซึ่งการกำหนดอายุไว้ ๕ ปี ตามร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไม่น่าจะเหมาะสม เนื่องจากสภาพแวดล้อมอาจจะเปลี่ยนแปลงจากสภาพเดิมไปแล้ว ทำให้มาตรการต่างๆ อาจจะไม่เหมาะสม</p>
๕๘	<p>ปตท. - คุณอนรรฆ การพิศิษฐ์ - คุณชุตินณณ์ ภิรมยาภรณ์</p>	<p>การกำหนดให้รายงาน EIA มีผลบังคับใช้ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ สผ. ได้มีหนังสือแจ้งความเห็นชอบนั้น มีความเห็นว่าการหากโครงการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ยังคงให้รายงาน EIA มีผลบังคับใช้อยู่ หากหน่วยงานผู้อนุมัติ/อนุญาต เห็นว่าข้อมูลหรือรายงานหรือเอกสารประกอบการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ไม่ถูกต้องหรือผิดไปจากข้อเท็จจริง หน่วยงานผู้อนุมัติ/อนุญาตสามารถปฏิเสธข้อมูล รายงานฯ และ/หรือ เอกสารประกอบการพิจารณาอนุมัติ/อนุญาต ที่ไม่ถูกต้องนั้น หรือพิจารณาไม่อนุมัติ/อนุญาตได้ อย่างไรก็ดี หากเห็นว่ารายงานดังกล่าวจะไม่เป็นปัจจุบันในด้านมาตรการดูแลรักษาและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมอาจกำหนดให้เป็นการทบทวนมาตรการตามรายงาน EIA แทนการจัดทำรายงานใหม่ทั้งฉบับ</p>
๕๘	<p>สอท./ภาคเอกชน ๓ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ - คุณสามารถ สุขมัน</p>	<p>๑. การกำหนดให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีผลบังคับใช้ระยะเวลา ๕ ปี นับแต่วันที่ สผ. ได้มีหนังสือแจ้งความเห็นชอบนั้น มีความเห็นว่าการหากโครงการไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ยังคงให้รายงานวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมมีผลบังคับใช้อยู่ได้ อย่างไรก็ดี หากเห็นว่า รายงานดังกล่าวจะไม่เป็นปัจจุบันในด้านมาตรการดูแลรักษาและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม อาจกำหนดให้เป็นการทบทวนมาตรการตามรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แทนการต้องจัดทำรายงานใหม่ทั้งฉบับ</p> <p>๒. เหตุผลของการกำหนดอายุ EIA เป็นมุมมองทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยน ถ้าไม่มีการดำเนินโครงการ ควรจะประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ แต่การกำหนดอายุไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุด เพราะบางโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่มีการลงทุนสูงและใช้เทคโนโลยีขั้นสูงหรือจำเป็นต้องนำเข้า การให้เวลาเพียง ๕ ปี อาจไม่เพียงพอ ควรจะทบทวน ทำการเปลี่ยนแปลง EIA เฉพาะส่วนที่</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมตามระยะเวลาเท่านั้น ซึ่งสามารถกำหนดได้จากกรให้โครงการ ทำ Timeline ในการจะดำเนินโครงการมาเพื่อทราบ ถ้าจะยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลง ก็ให้ทำหนังสือเข้าไปชี้แจง สผ. และหน่วยงานอนุญาติ
๕๘	กกร.	ไม่เห็นด้วยกับบทบัญญัติดังกล่าว เพราะหากข้อเท็จจริงโครงการหรือกิจกรรมไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ข้อมูล/รายละเอียดในรายงานฯ ควรจะยังใช้ได้อยู่ อย่างไรก็ตาม หากเห็นว่ารายงานดังกล่าวจะไม่เป็นปัจจุบันในด้านมาตรการดูแลรักษาและลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม อาจกำหนดให้เป็นการทบทวนมาตรการตามรายงานฯ แทนการต้องจัดทำรายงานฯ ใหม่ทั้งฉบับ
๖๐	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	ควรเพิ่มการใช้รายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการฯ เป็นเงื่อนไขในการต่ออายุใบอนุญาตการขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการ หรือการขยายโครงการ
	ข้าราชการ คุณชยานนท์ ชเลจร	<p>(๑) ควรเพิ่มเติมการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาใช้ในกระบวนการตัดสินใจดำเนินโครงการที่มีขนาดใหญ่ หรือมีผลกระทบในวงกว้าง หรือมีผลกระทบรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ</p> <p>(๒) เนื่องจากมีโครงการ/กิจการบางประเภทได้มีการกระจายภารกิจไปให้จังหวัดพิจารณา ทำให้เกิดความล่าช้าในการแจ้งผลการพิจารณาให้ความเห็นชอบของ สผ. ดังนั้น ควรให้อำนาจจังหวัดในการออกหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ความเห็นชอบรายงานฯ พร้อมแจ้งให้ สผ. รับทราบผลการพิจารณาให้ความเห็นชอบโครงการ เพื่อความสะดวกในการติดตามตรวจสอบโครงการ</p> <p>(๓) เพิ่มเติมบทบาทของ ทสจ. ในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม</p>
๖๑	ประชาชน คุณวิชัย	<p>ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้ยกเลิกข้อความต่อไปนี้</p> <p>"ให้บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับค่าตอบแทนในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา การกำหนดอัตราเบี้ย</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		ประชุมตามวรรคหนึ่งและคำตอบแทนตามวรรคสอง อาจกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของโครงการหรือกิจการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม"
หมวด ๕ การควบคุมมลพิษ		
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการควบคุมมลพิษ (มาตรา ๖๒ ถึง ๖๔)		
๖๒	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	ขอให้เพิ่มผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นคณะกรรมการควบคุมมลพิษ โดยตำแหน่ง เนื่องจากการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการของภาคอุตสาหกรรมไทย รัฐบาลจึงควรให้โอกาสให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่ส่วนร่วมในการกำหนดค่ามาตรฐานที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง
๖๓	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวศิน	ขอเพิ่มเติมคำว่า “องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม” ลงในวรรคท้ายของร่างมาตรา ๖๓ เป็นดังนี้ “การจัดทำแผนปฏิบัติการตาม (๑) ต้องเปิดโอกาสให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม</u> ประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการจัดทำแผน...”
ส่วนที่ ๒ การควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิด (มาตรา ๖๕ ถึง ๖๗)		
๖๕	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณสนธิ คชวัฒน์	ควรกำหนดให้เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษต้องจัดให้มีผู้ควบคุมระบบประจำโดยผ่านการอบรมและการขึ้นทะเบียนกับกรมควบคุมมลพิษ
๖๕	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องด้วยเนื่องจากการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดจนเกินไปจะทำให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๖๕	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชรระ พันธุ์รววกิจ	<p>เป็นการกำหนดเพื่อแก้ปัญหาการกำหนดมาตรฐานและการประกาศแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมในอดีตที่ต้องทำประกาศคู่กัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการประกาศใช้กฎหมายกรณีที่ต้องการประกาศมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดให้ประชาชนรับรู้ ก่อนที่จะมีการบังคับใช้กับแหล่งกำเนิดมลพิษอย่างเคร่งครัดภายหลังควรมีบทบัญญัติว่า “ การกำหนดประเภทของแหล่งกำเนิดมลพิษที่ตาม (๒) (๓) (๔) (๕) จะกำหนดพร้อมกับการกำหนดมาตรฐาน ควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดหรือภายหลังการกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) ก็ได้” เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนว่าจะต้องออกประกาศพร้อมกันในคราวเดียว</p> <p>ปัญหาหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการซึ่งถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมแต่ในกฎหมายของหน่วยงานดังกล่าวไม่มีบทบัญญัติด้านการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม หรือไม่มีหน้าที่ทางด้านรักษาสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ทำการส่งเสริมเท่านั้น ดังนั้นจึงควรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้หน่วยงานดังกล่าวนำอำนาจจากกฎหมายนี้ไปใช้ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากกิจการซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนได้</p> <p>โดยควรบัญญัติดังนี้ “ กรณีที่ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลกิจการซึ่งถูกประกาศให้เป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ถูกควบคุมตามมาตรา ๖๕ (๒) แต่ไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด ให้ส่วนราชการนั้นใช้อำนาจหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ทางด้านสิ่งแวดล้อมในการกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษของส่วนราชการนั้น”</p>
๖๕	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวศิน	<p>ขอเพิ่มเติมคำว่า “องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม” ในวรรคสามของร่างมาตรา ๖๕ เป็นดังนี้ “การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องนึกถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ... รวมทั้งต้องเปิดโอกาสให้ <u>องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม</u> ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานด้วย”</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรเพิ่มเติมกรณีมีเหตุฉุกเฉิน หรือหรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม จากแหล่งกำเนิดมลพิษซึ่งมีกฎหมายอื่นควบคุม แต่เจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของตนเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจสั่งให้แหล่งกำเนิดมลพิษนั้นปรับปรุง แก้ไข หยุดหรือระงับกิจการบางส่วนหรือทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จนกว่าเจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษจะได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วให้รายงานต่อ กก.คพ. เพื่อเสนอต่อ กก.วล. ต่อไป
๖๕	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	การกำหนดมาตรฐานควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดตาม (๑) จะต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในประเทศที่เกี่ยวข้องด้วยเนื่องจากการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดจนเกินไปจะทำให้ภาคอุตสาหกรรมของไทยสูญเสียความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศ
ส่วนที่ ๓ การควบคุมแหล่งกำเนิดมลพิษ (มาตรา ๖๘ ถึง ๗๑)		
-	-	-
ส่วนที่ ๔ เขตควบคุมมลพิษ (มาตรา ๗๒ ถึง ๗๖)		
	สอท.	เห็นชอบในหลักการที่เพิ่มแผนการควบคุมมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตควบคุมมลพิษ อย่างไรก็ดี เห็นว่าควรเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติฯ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสามารถยกเลิกเขตควบคุมมลพิษพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งได้ เมื่อพื้นที่ดังกล่าวได้มีการปฏิบัติเป็นไปตามแผนที่กฎหมายกำหนด และได้มีการประเมินแล้วว่าพื้นที่ดังกล่าวคุณภาพสิ่งแวดล้อมกลับสู่สภาวะปกติแล้ว
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรมีบทบัญญัติเพื่อเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วมในการเสนอข้อมูลและหลักฐานต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษว่าพื้นที่ใดควรที่จะประกาศกำหนดเป็นเขตควบคุมมลพิษ

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชร พันธ์นราวิกิจ	ควรมีบทบัญญัติเพื่อพิจารณาทบทวนเขตควบคุมมลพิษทุกๆ ๕ ปี เนื่องจากหากมีการดำเนินการตามแผนเพื่อดำเนินการควบคุมลด ขจัดมลพิษและฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม บางพื้นที่อาจไม่มีความจำเป็นที่จะเป็นเขตควบคุมมลพิษต่อไปก็ประกาศยกเลิก หรือหากมีความจำเป็นก็ยังคงสภาพเขตควบคุมมลพิษไว้โดยอาจจะมีมาตรการเพิ่มเติม
	ภาคเอกชน ๖ ราย - คุณสุภาวินี กฤษณาวัฒนา - คุณกุลทวี สมการสมัย - คุณคุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ - คุณปณิตา พฤกษ์ไพโรจน์กุล - คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ - คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์	เห็นว่าควรเพิ่มเติมในร่างพระราชบัญญัติฯ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติสามารถยกเลิกเขตควบคุมมลพิษพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งได้ เมื่อพื้นที่ดังกล่าวได้มีการปฏิบัติเป็นไปตามแผนที่กฎหมายกำหนด และได้มีการประเมินแล้วว่าพื้นที่ดังกล่าวคุณภาพสิ่งแวดล้อมกลับสู่สภาวะปกติแล้ว
	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณสนธิ ชาญวัฒน์	หากจัดทำแผนปฏิบัติแล้วภายใน ๓ ปี ยังแก้ไขปัญหาไม่ได้ ให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษลงไปดำเนินการแทนองค์รปกครองส่วนท้องถิ่นและให้มีบทลงโทษขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชัดเจน
๗๒	สอท./ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	เขตควบคุมมลพิษควรมีการกำหนดให้มีการขยายระยะเวลาและการยกเลิกประกาศเขตควบคุมมลพิษได้เช่นเดียวกับเขตคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในมาตรา ๔๖ เพิ่มเติม และในวรรคสอง ควรมีการกำหนดให้มีการทบทวน/ประเมินประสิทธิผลของแผนควบคุมมลพิษรวมถึงการประเมินสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเป็นระยะ หากสถานการณ์สิ่งแวดล้อมกลับเข้าสู่สภาวะปกติแล้ว ควรพิจารณาให้มีการประกาศยกเลิกเขตควบคุมมลพิษได้

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
ส่วนที่ ๕ การตรวจสอบและควบคุม (มาตรา ๗๗ ถึง ๘๔)		
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรปรับปรุงขั้นตอนการตรวจสอบและควบคุม เนื่องจาก พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีการกำหนดวิธีการปฏิบัติทางปกครองไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเข้าตรวจสอบและต้องการบังคับใช้กฎหมายจึงจำเป็นต้องใช้วิธีการตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่มีความรุนแรง การใช้วิธีการตามพ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีขั้นตอนยุ่งยาก และระยะใช้เวลาค่อนข้างมาก ส่งผลให้ไม่ทันสถานการณ์หรือปัญหาที่เกิดขึ้น พระราชบัญญัตินี้จึงควรมีขั้นตอนการปฏิบัติทางปกครอง โดยเฉพาะ เช่น การออกคำสั่งทางปกครอง การบังคับทางปกครอง อัตราค่าปรับรายวันและโทษทางปกครอง รวมถึงการอุทธรณ์คำสั่งด้วย
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรเพิ่มเติมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการช่วยสอดส่องดูแลผู้กระทำผิดตามที่พระราชบัญญัตินี้กำหนด โดยกำหนดให้สามารถเสนอข้อมูลและข้อเท็จจริงอันเป็นหลักฐานซึ่งแสดงถึงเหตุดังกล่าวต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อดำเนินการออกคำสั่ง
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	กรณีที่ใช้มาตรการทางปกครองไม่ว่าการออกคำสั่งปรับรายวัน มาตรการบังคับทางปกครอง แต่ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหามลพิษหรือมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวได้ (เช่น เจ้าของยอมเสียค่าปรับรายวันทุกวันโดยไม่เปลี่ยนแปลงระบบบำบัด เพราะการเปลี่ยนระบบบำบัดเสียค่าใช้จ่ายสูงกว่า) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสามารถเสนอความเห็นเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตปลดปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าว ไปยังหน่วยงานซึ่งกำกับดูแลแหล่งกำเนิดมลพิษดังกล่าวให้ดำเนินการสั่งหยุด หรือปิดกิจการ
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย)	ควรกำหนดให้การปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเป็นพนักงานปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธี

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
	คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	พิจารณาความอาญา เพื่อแก้ปัญหาคดีสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นได้อย่างถูกต้อง เช่น ในการเข้าเก็บพยานหลักฐานการกระทำความผิดทางสิ่งแวดล้อม ให้ทันสถานการณ์และไม่ทำให้พยานหลักฐานเสียหาย (นิติวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	<p>ควรมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดหน้าที่ฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมว่าเป็นของผู้ใด กระบวนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมเริ่มต้นเมื่อใด มีขั้นตอนอย่างไร มีทั้งขั้นตอนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบ</p> <p>(๑) กระบวนการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมจะเริ่มต้นเมื่อ “ตรวจพบหรือได้รับการร้องเรียนว่ามีการปนเปื้อนมลพิษในสิ่งแวดล้อม ซึ่งหากปล่อยทิ้งไว้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของประชาชน หรือทำให้ระบบนิเวศน์ในบริเวณดังกล่าวเสียหาย หรือไม่เหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ได้” จะต้องมีการตรวจสอบจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษก่อน</p> <p>(๒) สามารถเริ่มดำเนินการได้แม้อยู่ระหว่างการดำเนินกิจการของสถานประกอบการหรือเลิกประกอบกิจการแล้วก็ตาม</p> <p>(๓) เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นผู้กำหนดแผน มาตรการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม สุขภาพของผู้ได้รับผลกระทบ ชุมชน และระบบนิเวศน์ที่ได้รับผลกระทบ ตามหลักวิชาการ และเทคโนโลยีที่เหมาะสม โดยอาจกำหนดให้มีระยะเวลาแตกต่างกันก็ได้</p> <p>(๔) เปิดโอกาส ให้ภาคส่วนต่างๆ เสนอข้อมูล หลักฐาน แสดงถึงเหตุว่าพื้นที่นั้นควรจะต้องดำเนินการมาตรการฟื้นฟูแล้ว โดยเสนอหลักฐานต่ออธิบดีหรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในท้องที่ เพื่อให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษสั่งให้ดำเนินการมาตรการฟื้นฟู</p> <p>(๕) เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษหรือเจ้าของกิจการซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดการปนเปื้อนสารมลพิษในสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการลดผลกระทบ และมาตรการฟื้นฟูตามที่เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษกำหนด และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการมาตรการทั้งหมด แม้เจ้าของกิจการนั้นจะเลิกกิจการดังกล่าวแล้วก็ตาม</p> <p>(๖) หากการดำเนินการมาตรการฟื้นฟูโดยเจ้าของกิจการนั้นไม่มีประสิทธิภาพ หน่วยงานของรัฐที่อนุญาตให้มีการประกอบกิจการ</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ดังกล่าวต้องเข้ามาดำเนินการแทนเนื่องจากเจ้าของกิจการอาจไม่มีความรู้ความสามารถในการฟื้นฟู ทั้งนี้ค่าใช้จ่ายก็ยังเป็นของเจ้าของกิจการ</p> <p>(๗) มีการรายงานความคืบหน้าการดำเนินมาตรการฟื้นฟูต่อเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษและเจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างน้อยเดือนละครั้ง เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษนำเสนอความคืบหน้าต่อคณะกรรมการควบคุมมลพิษ และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบทราบ</p>
๗๗	ข้าราชการ คุณสมศักดิ์ พลายมาต	อำนาจของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษในส่วนของ การออกคำสั่งต่อผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย หรือกำจัดของเสีย ผู้ควบคุมระบบหายไป มอบให้ใครดำเนินการแทนในส่วนนี้
๗๘	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรพงศ์ ตั้งอิทธิพลากร	ควรตัดข้อความใน วรรค ๒ เนื่องจากที่ผ่านมาทำให้การตรวจสอบและควบคุมของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษมีอำนาจเพียงการสั่งการให้แก่ระบบบำบัดเท่านั้น จึงไม่มีอำนาจในการสั่งปิดโรงงาน หรือทำการใดที่กระทบต่อกระบวนการผลิตของโรงงาน จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแจ้งเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานให้ดำเนินการก่อน เนื่องจากทำให้การแก้ปัญหาล่าช้า และยังมีปัญหาในการตีความ “ระยะเวลาที่สมควร” ทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก
๗๙	ประชาชน คุณสมนึก เมธาวศิน	ขอเพิ่มเติมข้อความในร่างมาตรา ๗๙ “การประสานการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” เป็นดังนี้ “(๓) ให้องค์การเอกชนด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้วย”
๘๐	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณวรพงศ์ ตั้งอิทธิพลากร	ควรตัดออก เนื่องจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษไม่ได้เป็นผู้ออกใบอนุญาตดำเนินการ จึงไม่ควรใช้อำนาจในการสั่งระงับกิจการ นอกจากจะกำหนดให้แหล่งกำเนิดมลพิษต้องขอใบอนุญาตการปลดปล่อยมลพิษจากเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เช่นเดียวกับในประเทศที่พัฒนาแล้ว นอกจากนี้ ควรเพิ่มเติมเนื้อหาในด้านการฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อน โดยนำแบบอย่างกฎหมายของประเทศที่พัฒนา

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		แล้วมาใช้ เนื่องจากปัจจุบันการแก้ไขปัญหาเป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากต้องรอคดีสิ้นสุด และไม่สามารถนำเงินกองทุนสิ่งแวดล้อมมาใช้ได้ ทำให้การปนเปื้อนเพิ่มขึ้น และแพร่กระจายไป สร้างผลกระทบมากขึ้น และแก้ไขได้ยากขึ้น
ส่วนที่ ๖ ค่าธรรมเนียมและบริการ (มาตรา ๘๕ ถึง ๘๘)		
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชรระ พันธุ์ราวีกิจ	<p>ในส่วนนี้ควรปรับปรุงเป็นการใช้มาตรการทางเศรษฐศาสตร์ เพื่อสิ่งแวดล้อมมาตรการอื่นเข้าร่วมด้วยเช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การวางประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม กำหนดเฉพาะการประกอบกิจการซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศน์ ผู้ประกอบกิจการมีหน้าที่ต้องวางหลักประกันความเสี่ยงเพื่อความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมเป็นพันธบัตร หรือเงินประกันความเสี่ยง หรือสัญญาค้ำประกันของธนาคารหรือสถาบันการเงินต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอนุญาตให้ประกอบกิจการนั้น เพื่อประกันว่าจะปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการอนุญาตให้ประกอบกิจการและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อผลกระทบดังกล่าวอันเป็นผลจากการประกอบกิจการนั้น - ค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษนอกจากเจ้าของโครงการหรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่มีหน้าที่ต้องจ่ายแล้ว ควรกำหนดให้สามารถเรียกเก็บกับผู้ได้รับประโยชน์จากการก่อมลพิษด้วย เช่น ผู้นำเข้าสารเคมีที่จะก่อให้เกิดมลพิษตกค้าง หรือผู้ได้รับประโยชน์จากการปลดปล่อยมลพิษออกสู่สิ่งแวดล้อม ตามหลัก BPP: Beneficial Pay Principle ผู้ได้รับประโยชน์จากการก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย
๘๕	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณโศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	<p>ไม่เห็นด้วยในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อตันมลพิษ เนื่องจากมีรายละเอียดที่ต้องศึกษาในเชิงเทคนิคและเศรษฐศาสตร์</p> <p>การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ จะต้องไม่ทำให้เกิดภาระเกินความจำเป็น และมีผลต่อความสามารถการแข่งขันทางการค้าของประเทศ และควรเก็บ แบบเหมาจ่าย สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษเล็ก และแบบเหมาจ่าย ผนวกกับปริมาณมลพิษที่ปลดปล่อย สำหรับแหล่งกำเนิดมลพิษใหญ่ ซึ่งปัจจุบัน</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ผู้ประกอบการหลายอุตสาหกรรมได้จ่ายค่าธรรมเนียมเข้ากองทุนที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว เช่น ผู้ผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมกองทุนพัฒนาไฟฟ้าตามหน่วยปริมาณการผลิตต่อปี และ สินค้าบางรายการ อาทิเช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องปรับอากาศที่ใช้ในรถยนต์ และแบตเตอรี่ เป็นสินค้าที่เสียภาษีสรรพสามิตบนหลักเกณฑ์เรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตรถยนต์ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ กรมสรรพสามิต ได้จัดเก็บภาษีโดยพิจารณาจากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นการจัดเก็บภาษีโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรงอย่างชัดเจน นอกจากนี้กรมสรรพสามิตได้พิจารณาผลกระทบในด้านอื่นๆ ได้แก่อุตสาหกรรม ผู้บริโภค เกษตรกร และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ อีกด้วย ทั้งนี้ ผู้ประกอบกิจการที่สินค้าประเภทดังกล่าวควรได้รับการยกเว้นในการจัดเก็บเงินเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้เกิดภาระซ้ำซ้อนกับผู้ประกอบการ ตลอดจนผู้บริโภคสินค้ายานยนต์ อันจะส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการลดลง จนเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้</p> <p>การเก็บค่าธรรมเนียม ควรคำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ การลงทุน และความเป็นธรรมของผู้ประกอบการด้วย ยกตัวอย่างเช่นถ้าผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ โดยประกอบกิจการตามข้อกำหนดทุกอย่าง รวมถึงการควบคุมการก่อกมลพิษ แต่ถ้าลูกค้าของผู้ประกอบการ นำผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการไปใช้อย่างไม่ถูกต้อง แล้วก่อให้เกิดมลพิษ ค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ไม่ควรถูกผลักภาระให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ</p> <p>การกำหนดค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษควรจำกัดเฉพาะผู้ประกอบการ ที่มีปัญหา หรือ กรณีที่มีการปล่อยมลพิษเกินที่กำหนด เท่านั้น ไม่ควรหมายรวมผู้ประกอบการที่ดำเนินการตามข้อกำหนด ในกรณีที่มีการปล่อยมลพิษเกินเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เกินร้อยละ ๘๐ ของเกณฑ์ อัตราค่าธรรมเนียม</p>
๘๕	สอท.	<p>การจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ จะต้องไม่ทำให้เกิดภาระเกินความจำเป็น และส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าของประเทศ ทั้งนี้ในปัจจุบันผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมหลายประเภท ได้มีจ่ายค่าธรรมเนียมเข้ากองทุน</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>ที่เกี่ยวข้องอยู่แล้ว เช่น ผู้ผลิตและจำหน่ายไฟฟ้าจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมกองทุนพัฒนาไฟฟ้าตามหน่วยปริมาณการผลิตต่อปี ตามมาตรา ๙๗ ของพระราชบัญญัติการประกอบกิจการพลังงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อชดเชยและอุดหนุนให้กับผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการไฟฟ้าซึ่งได้ให้บริการแก่ผู้ใช้ไฟฟ้าที่ด้อยโอกาสหรือเพื่อให้มีการให้บริการไฟฟ้าอย่างทั่วถึง หรือเพื่อส่งเสริมนโยบายในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค เพื่อพัฒนาชุมชนในท้องถิ่นที่ได้รับผลกระทบจากการดำเนินงานของโรงไฟฟ้า เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนและเทคโนโลยีในการประกอบกิจการไฟฟ้าที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อส่งเสริมสังคมและประชาชนให้มีความรู้ความตระหนัก และมีส่วนร่วมทางด้านไฟฟ้า เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสินค้าบางรายการ อาทิเช่น รถยนต์ รถจักรยานยนต์ เครื่องปรับอากาศที่ใช้ในรถยนต์ และแบตเตอรี่เป็นสินค้าที่เสียภาษีสรรพสามิตบนหลักเกณฑ์เรื่องผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับโครงสร้างภาษีสรรพสามิตรถยนต์ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๙ ทางกรมสรรพสามิต ได้จัดเก็บภาษีโดยพิจารณาจากการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นการจัดเก็บภาษีโดยพิจารณาจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรงอย่างชัดเจน อีกทั้งกรมสรรพสามิตได้พิจารณาผลกระทบในด้านอื่นๆ ได้แก่ อุตสาหกรรมผู้บริโภค เกษตรกร และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ อีกด้วย ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่สินค้าประเภทดังกล่าวควรได้รับการยกเว้นในการจัดเก็บเงินเข้ากองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้เกิดภาระซ้ำซ้อนกับผู้ประกอบการตลอดจนผู้บริโภคสินค้ายานยนต์ อันจะส่งผลให้ขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการลดลงจนเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศได้</p>
	กกร.	<p>ไม่เห็นด้วย ที่จะกำหนดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษปีละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตันมลพิษ เนื่องจากยังไม่มีข้อมูลชัดเจนในรายละเอียดทั้งเรื่องประเภทโครงการหรือกิจกรรม และวิธีการและเงื่อนไขการคิดค่าธรรมเนียม รวมทั้งมีรายละเอียดที่ต้องศึกษาในเชิงเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแตกต่างกันตามประเภทมลพิษด้วย ประกอบกับผู้ประกอบการบางธุรกิจมีการจ่ายค่าธรรมเนียมตามกฎหมายอื่นอยู่แล้ว เช่น ธุรกิจการประกอบกิจการไฟฟ้าและพลังงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับ</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		<p>กิจการพลังงาน นอกจากนี้ ค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ควรถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ไม่ได้กำหนดการจัดสรรและการนำไปใช้ไว้ชัดเจน</p> <p>ทั้งนี้ เห็นควรเพิ่มมาตรการส่งเสริมพร้อมกับการตรวจสอบอย่างเข้มงวดของเจ้าหน้าที่มากกว่าการกำหนดค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมโดยรวม</p>
๘๕	ภาคเอกชน คุณเยาวลักษณ์ ดีล้อม	<p>ควรระบุเพิ่มให้คณะกรรมการควบคุมมลพิษพิจารณากำหนดค่าพาดานการปล่อยมลพิษสำหรับโครงการหรือกิจกรรมที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมนั้น และเสนอให้ระบุวัตถุประสงค์ในการนำค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ไปใช้ประโยชน์</p>
	ข้าราชการ คุณสมศักดิ์ พลายมาต	<p>เรื่องค่าธรรมเนียมและค่าบริการ ขอตั้งข้อสังเกตไว้ว่า ผู้ยกร่างมีเจตนาตัดเรื่องค่าปรับออกไปหรือไม่ เพราะไม่มีปรากฏอยู่ในร่างนี้และมีเหตุผลอย่างไร</p>
	ภาคเอกชน	<p>การเก็บค่าธรรมเนียม ควรคำนึงถึงมิติทางเศรษฐกิจ การลงทุน และความเป็นธรรมของผู้ประกอบการด้วย ยกตัวอย่างเช่น ถ้าผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจผลิตผลิตภัณฑ์ โดยประกอบกิจการตามข้อกำหนดทุกอย่าง รวมถึงการควบคุมการก่อกมลพิษ แต่ถ้าลูกค้าของผู้ประกอบการนำผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการนำไปใช้โดยไม่ถูกต้อง แล้วก่อให้เกิดมลพิษ ค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ไม่ควรถูกผลักภาระให้ผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ</p>
	ภาคเอกชน	<p>การกำหนดค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษควรจำกัดเฉพาะผู้ประกอบการ ที่มีปัญหา หรือ กรณีที่มีการปล่อยมลพิษเกินที่กำหนด เท่านั้น ไม่ควรหมายรวมผู้ประกอบการที่ดำเนินการตามข้อกำหนด ในกรณีที่มีการปล่อยมลพิษเกินเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เกินร้อยละ ๘๐ ของเกณฑ์</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
หมวด ๖ มาตรการส่งเสริม (มาตรา ๘๙ ถึง ๙๑)		
	กกร.	<p>การเพิ่มมาตรการส่งเสริมเป็นหลักการที่ดี อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มมาตรการส่งเสริมตั้งแต่ระดับผู้ผลิตไปจนถึงระดับผู้บริโภคชั้นปลายด้วย โดยควรจะดำเนินมาตรการจูงใจในภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพราะจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม</p> <p>เห็นควรให้เพิ่มมาตรการอื่นๆ เช่น การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้ และอากรขาเข้าเครื่องจักรสำหรับใช้ในโครงการดังกล่าว เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้บริโภคสนใจและใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น นอกจากนี้ เห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติฯ ส่งเสริมให้ผู้บริโภคใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีกระบวนการผลิตและผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน</p>
	<p>ภาคเอกชน ๖ ราย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คุณสุภาวินี กฤษณาวิวัฒนา - คุณกุลลวี สมการสมัย - คุณจิรทีปต์ เตียพิริยะกิจ - คุณปณิตา พลฤกษ์ไพโรจน์กุล - คุณพีระพงษ์ ไตรรัตน์เสรีกิจ - คุณสิทธิกร ภูริยะพันธ์ 	<p>การเพิ่มมาตรการส่งเสริมเป็นหลักการที่ดี อย่างไรก็ตาม ควรเพิ่มมาตรการส่งเสริมตั้งแต่ระดับผู้ผลิตไปจนถึงระดับผู้บริโภคชั้นปลายด้วยโดยควรจะดำเนินมาตรการจูงใจในภาคส่วนต่างๆ ในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เพราะจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม เห็นควรให้เพิ่มมาตรการอื่นๆ เช่น การยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้ และอากรขาเข้าเครื่องจักรสำหรับใช้ในโครงการดังกล่าว เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการ รวมทั้งผู้บริโภคสนใจและใส่ใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้น</p> <p>นอกจากนี้ เห็นควรให้ร่างพระราชบัญญัติฯ ส่งเสริมให้ผู้บริโภคใช้สินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีกระบวนการผลิตและผลิตสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเช่นเดียวกัน ค่าธรรมเนียม ไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดค่าธรรมเนียมการปลดปล่อยมลพิษปีละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตันมลพิษ เนื่องจาก ยังไม่มีความชัดเจนในรายละเอียดทั้งเรื่องประเภทโครงการหรือกิจกรรม และวิธีการและเงื่อนไขการคิดค่าธรรมเนียม รวมทั้งมีรายละเอียดที่ต้องศึกษาในเชิงเทคนิคและเศรษฐศาสตร์ ซึ่งแตกต่างกันตามประเภทมลพิษด้วย ประกอบกับผู้ประกอบการบางธุรกิจมีการจ่ายค่าธรรมเนียมตามกฎหมายอื่นอยู่แล้ว เช่น ธุรกิจการประกอบกิจการไฟฟ้าและพลังงาน ตามกฎหมายว่าด้วยการกำกับกิจการพลังงาน นอกจากนี้ ค่าธรรมเนียมในส่วนนี้ควรถูก</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		นำมาใช้เพื่อประโยชน์ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบในการดำเนินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งนี้เห็นควรเพิ่มมาตรการส่งเสริมพร้อมกับการตรวจสอบอย่างเข้มงวดของเจ้าหน้าที่มากกว่าการกำหนดค่าธรรมเนียมเพื่อเป็นการส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมโดยรวม
๘๙ และ ๙๐	สอท./ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	ควรมีมาตรการส่งเสริม/จูงใจให้มากขึ้น ครอบคลุมตั้งแต่ผู้ผลิตไปถึงผู้บริโภคชั้นปลายด้วย การปรับปรุงพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมฯ ควรปรับปรุงให้มีความทันสมัยในแง่ของบริบทการบังคับใช้กฎหมาย ที่ควรจะดำเนินมาตรการจูงใจในภาคส่วนต่างๆ ในสังคม เข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมมากขึ้น และควรให้น้ำหนักมากกว่าการใช้มาตรการบังคับหรือบทลงโทษ เพราะหากการส่งเสริมใช้ได้ผล จะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมโดยรวม รวมถึงการปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ เนื่องจากเป็นการกำหนดให้ภาคส่วนต่างๆ มีมาตรการเชิงป้องกันมากกว่าการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดเหตุหรือหากมีการหลีกเลี่ยงการถูกกฎหมายบังคับ ย่อมเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
๙๑	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	เจ้าของโครงการ กิจกรรม หรือผลิตภัณฑ์ใด มีการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในโครงการหรือกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือใช้วัตถุดิบหรือกระบวนการในการผลิตที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด มีสิทธิได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมในการปล่อยมลพิษ หรือได้รับเงินอุดหนุนในการดำเนินการจากกองทุนนอกเหนือจากการได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนแล้ว ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรมีการบูรณาการร่วมกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณา เพิ่ม “สิทธิในการยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้ และยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร”

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
๙๑	สอท.	ควรมีการบูรณาการร่วมกันกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณา เพิ่ม “สิทธิในการยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีเงินได้ และยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร” เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เกิดการลงทุนและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น
๙๑	ภาคเอกชน คุณนิกร พรหมคต	คาดหวังว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้จะสร้างโอกาสและจูงใจมากกว่าอุปสรรคต่อนักลงทุน แต่ก็อยากเห็นมาตรา ๙๑ บูรณาการเป็นรูปธรรมเร็วๆ จากหลายหน่วยงาน รวมถึงการผลักดันผู้พัฒนาเข้าถึงแหล่งทุน/กองทุนที่สนับสนุน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นตัวเร่งให้เทคโนโลยีตลาดเกิดใหม่เติบโตไปพร้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม
หมวด ๗ ความรับผิดชอบทางแพ่ง (มาตรา ๙๒ ถึง ๙๔)		
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	ควรเพิ่มเติมหลักการเรื่องค่าเสียหายเชิงลงโทษ Punitive Damage เข้าไปด้วย โดยศาลจะเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรเพิ่มค่าเสียหายเชิงลงโทษหรือไม่
	นักวิชาการ/อาจารย์ คุณณัติกาญจน์ สุติพันธ์วิหาร	ควรนำมาตรา ๙๑ ของพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาเพิ่มเป็นอีกมาตราหนึ่งในหมวดนี้ ดังนี้ “เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษมีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียตามมาตรา ๗๐ ผู้ใดลักลอบ ปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียลงสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการจะต้องเสียค่าปรับรายวันในอัตรา สี่เท่าของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายประจำวันสำหรับการเปิดเดินเครื่องทำงานระบบบำบัดน้ำเสียของตนตลอดเวลา ที่ดำเนินการเช่นนั้นและมีหน้าที่ต้องชดใช้ค่าเสียหายหากการปล่อยทิ้งน้ำเสียหรือของเสียนั้นก่อให้เกิดความชำรุดเสียหายหรือความบกพร่องแก่ระบบบำบัดน้ำเสียรวมหรือระบบกำจัดของเสียรวมของทางราชการด้วยประการใดๆ”
	(สำนักงาน คณะกรรมการปฏิรูป กฎหมาย) คุณวัชระ พันธุ์ราวีกิจ	การสงวนคำพิพากษาของศาลกรณีไม่อาจรู้ได้แน่ชัดว่าความเสียหายนั้นมีเพียงใด เนื่องจากความเสียหายบางกรณีเช่นความเสียหายทางร่างกายอาจจะไม่ส่งผล ณ ขณะที่เกิดเหตุหรือขณะที่ฟ้องร้องศาลสามารถสงวนการเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาภายใน

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		ระยะเวลา ๑๐ ปี หรือระยะเวลาที่ผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น (ซึ่งกรณีหลังอาจเกิน ๑๐ ปี ก็ได้แต่ต้องมีหลักฐานทางวิชาการชี้ให้เห็น)
๙๒	ภาคเอกชน คุณกิตติ กิตติคุณพงศ์	<p>แหล่งกำเนิดมลพิษใดก่อให้เกิด... เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษ เช่นว่านั้นเกิดจาก (๑) เหตุสุดวิสัย (๒) การสงคราม (๓) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (๔) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหาย เห็นว่ากรณีที่เจ้าของแหล่งกำเนิดมลพิษไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าเสียหายในข้อ (๔) ที่บัญญัติแตกต่างจากมาตรา ๙๖ ตาม พ.ร.บ.เดิม โดยตัดคำว่า "หรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น" ออกไปนั้น ไม่เป็นธรรมต่อเจ้าของแหล่งกำเนิดซึ่งมิได้เป็นผู้ก่อให้เกิดมลพิษ จึงควรกำหนดไว้เช่นเดิม คือ "(๔) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายเองหรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น" จะเป็นธรรมมากกว่าและชัดเจนอยู่แล้ว</p> <p>หมายเหตุ มาตรา ๙๖ แหล่งกำเนิดมลพิษใด ...เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามลพิษ เช่นว่านั้นเกิดจาก (๑) เหตุสุดวิสัยหรือการสงคราม (๒) การกระทำตามคำสั่งของรัฐบาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (๓) การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ซึ่งได้รับอันตรายหรือความเสียหายเองหรือของบุคคลอื่น ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงหรือโดยอ้อม ในการรั่วไหลหรือการแพร่กระจายของมลพิษนั้น</p>
หมวด ๘ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๙๕ ถึง ๑๑๓)		
๙๘	ข้าราชการ ดร. อุไรพรรณ วุฒิสิงห์ชัย	<p>การกำหนดบทลงโทษขึ้นใหม่ กรณีที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติของมาตรา ๔๙ ว่าด้วยเรื่องการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้มีโทษปรับในวงเงินที่ค่อนข้างสูง (ปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งแสนบาท หากยังก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือกิจกรรมในระหว่างการพิจารณารายงาน EIA) ซึ่งถือเป็นหลักการที่ดี แต่อาจจะทำให้เกิดปัญหาในการตีความของข้อกฎหมายในประเด็น "การก่อสร้างหรือดำเนินโครงการก่อนเสนอรายงาน EIA ตามมาตรา ๔๙" ว่าการเริ่มดำเนินการใดบ้างที่จะเข้าข่ายเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินโครงการ อาทิ การเข้าไปสำรวจ</p>

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
		เตรียมพื้นที่โครงการในระยะเริ่มแรก หรือ การก่อสร้างสำนักงานที่พักชั่วคราว หรือห้องสุขาในพื้นที่โครงการ หรือ การเข้าไปกางหญ้าหรือเก็บขยะในพื้นที่โครงการ เป็นต้น จะเข้าข่ายเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินโครงการหรือไม่ ควรบัญญัติข้อกำหนดนี้ให้มีความชัดเจนว่า การก่อสร้างหรือการดำเนินโครงการ ให้หมายถึง การดำเนินการประเภทใดบ้าง
๔๘	ภาคเอกชน ๒ ราย - คุณไศรยา เพียรชอบ - คุณมนัสดา ชูเทศะ	ขอให้ตัดมาตรานี้ออก
๑๐๑	ภาคเอกชน คุณสุพรรณวิภา ศรีกระจิบ	การกำหนดโทษสำหรับผู้ไม่จัดทำทำเนียบการปลดปล่อยและเคลื่อนย้ายมลพิษ หรือไม่จัดทำรายงานการระบายหรือปล่อยมลพิษหรือจัดทำไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศฯ ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท การลงโทษ ควรพิจารณาจากความตั้งใจไม่กระทำตามกฎหมายด้วย ซึ่งอาจมีสาเหตุจากกฎหมายที่มีความไม่ชัดเจน หรือติดขัดด้วยเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้ การระบุบทลงโทษโดยไม่คำนึงถึงเจตนาจะทำให้เป็นปัญหาในการบังคับใช้ อัตราค่าธรรมเนียม ที่เกี่ยวข้องกับผู้ควบคุม ไม่ควรมีการเรียกเก็บ เนื่องจากผู้ควบคุมที่ไม่ได้รับจ้าง มีภาระผู้พันทางกฎหมายที่ต้องดูแลระบบ และไม่มีเงินได้พิเศษเหมือนผู้ควบคุมที่รับจ้างให้บริการ
๑๑๓	ข้าราชการ คุณสมศักดิ์ พลายมาต	บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับ..(ไม่ได้กำหนดโทษปรับ)..หรือจำคุกไม่เกินสองปี...
บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๑๔ ถึง มาตรา ๑๒๑)		
-	-	-

มาตรา	หน่วยงาน/ ผู้ให้ข้อคิดเห็น	ความเห็นและข้อเสนอแนะ
อัตราค่าธรรมเนียม		
	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตผู้ควบคุม ปีละ ๕,๐๐๐ บาท นั้น ควรระบุให้ชัดเจนว่าเป็นอัตราต่อคนต่อประเภทพิษหรือไม่ซึ่งหาก ๑ บุคคลมีใบอนุญาตฯ ทั้ง ๓ ประเภท จะมีค่าใช้จ่ายปีละ ๑๕,๐๐๐ บาทต่อคน ซึ่งเป็นภาระที่มากเกินไป และจะทำให้ผู้ประกอบการกำจัดจำนวนผู้ควบคุมฯ ให้น้อยลงแทนที่จะสนับสนุนให้มีผู้ควบคุมฯ หลายอัตรา เพื่อให้มีผู้ควบคุมฯ ได้ตลอดเวลาในกรณีที่มีพนักงานลาป่วย เป็นต้น และจำนวนผู้ควบคุมฯ ประเภทบุคคลที่ขออนุญาตก็จะน้อยลงตามไปด้วย (ตามร่างกฎกระทรวงผู้ควบคุมระบบบำบัดน้ำเสีย และผู้รับจ้างให้บริการบำบัดน้ำเสีย พ.ศ.)
	(ตัวแทน กลุ่ม ปตท.) คุณวิชุดา ทิพย์สุนาวี	การกำหนด อัตราค่าธรรมเนียมการปล่อยมลพิษ ปีละ ๑๐,๐๐๐ บาทต่อตันมลพิษ นั้นควรมีกฎกระทรวงหรือประกาศออกมากำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียด ตามมาตรา ๕ โดยไม่ควรคิดในอัตราที่เท่าเทียมกันหมดทุกด้านทุกพารามิเตอร์ ควรกำหนดรายละเอียดอัตราค่าธรรมเนียมแต่ละด้าน (มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ กากของเสียฯ) แต่ละพารามิเตอร์ในอัตราที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ภาคเอกชน

การออกกฎหมายลูกเรื่องต่างๆ ควรมีการออกคู่มือแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายหรือคู่มือประชาชนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ เพื่อให้ประชาชนเข้าใจและปฏิบัติได้สอดคล้องกับกฎหมาย

๒. นักวิชาการ/อาจารย์อิสระ

๒.๑ เนื้อหาหลายส่วนและเป็นส่วนสำคัญที่อยู่ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เขียนได้ดีกว่า และมีเนื้อหาหลายส่วนมีความจำเป็นต่อนำเนื้อหาส่วนที่สำคัญและดีดี ของพระราชบัญญัติเดิมกลับมาเติมในร่างนี้ เพื่อความครอบคลุมประเด็นที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุมในประเด็นสิ่งแวดล้อม (นิยามคำสำคัญ ไม่มี ดังนั้นเนื้อหาที่สำคัญในตัวบทกฎหมายรายมาตราจึงหายไปด้วย)

๒.๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้ควรเชื่อมกับยุทธศาสตร์ทางด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อความสอดคล้องกัน

๒.๓ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต้องนำไปสู่การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ

๒.๔ ในการเขียนหลักการของกฎหมายในเรื่องการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ ต้องหารือกันในเชิงหลักการ และนำกฎ ระเบียบ ที่เกี่ยวข้องมาดูเชื่อมโยงกัน พ.ร.บ.โรงงานอุตสาหกรรม พ.ร.บ. ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ ที่สอดคล้อง (หลักการใหญ่ยังคงเป็นเจ้าของโครงการเป็นผู้ว่าจ้างหน่วยงานที่ศึกษาการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม)

๒.๕ ควรมีคณะกรรมการระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับจังหวัด ที่เกิดจากกระบวนการสรรหา จำเป็นต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และควรมีหลักการตั้งภาคที่มีส่วนร่วมเข้ามาเป็นตัวแทน (ที่มีความรู้และมีประสบการณ์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องในประเด็นนั้น และไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนใดๆ) เข้าร่วมในการพิจารณา ซึ่งจะเป็นตัวแทนในแต่ละระดับ จากทุกภาคส่วน ซึ่งออกแบบในร่างฯ นี้ ยังไม่ตอบโจทย์ จำเป็นต้องจัดโครงสร้างใหม่ กลไกการติดตามจำเป็นต้องมีองค์กรในการตรวจติดตาม กระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ (คชก.) ยังไม่มีความเป็นอิสระและมีประสิทธิภาพเพียงพอ จำเป็นต้องมีแนวทางใหม่ในการจัดการ

๒.๖ ตัวแทนขององค์กรชุมชน ยังไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตรวจติดตาม เพื่อให้เกิดตามหลักธรรมาภิบาลกระบวนการดำเนินของรัฐควรต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ยังไม่มีบทบาทในคดีในส่วนนี้

๒.๗ เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังขาดความเชื่อมโยงและปฏิบัติตามเนื้อหารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยอย่างมาก

๒.๘ บทลงโทษ ยังไม่สอดคล้องหรือทำให้เกิดประสิทธิภาพอย่างแท้จริง ต้องมีบทลงโทษเพื่อให้เกิดการป้องกันการวางหลักประกันความเสี่ยง ควรมีเพิ่มเติมหากเกิดเหตุแล้วบทลงโทษควรมีมากกว่าส่วนที่เกิดความเสียหายเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นต่อทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน

๒.๙ ความเชื่อมโยงระหว่างปัญหาสุขภาพกับสิ่งแวดล้อมจะดำเนินการอย่างไร ต้องมีการวางหลักการและเชื่อมโยงกันให้ได้

๒.๑๐ การตัดมาตรา ๖ ของเดิมออก เป็นการตัดสิทธิพื้นฐานของประชาชนในการรับรู้และตรวจสอบอย่างสิ้นเชิง ซึ่งไม่ตรงและสอดคล้องกับเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐต้องปฏิบัติ (หน้าที่สิทธิ ที่เป็นหน้าที่ของรัฐ ในรัฐธรรมนูญฯ ได้ระบุ แต่เมื่อกฎหมายในเชิงปฏิบัติกลับถูกตัดออก แสดงถึงความไม่มีประสิทธิภาพอย่างมีนัยสำคัญมาก) ของการปฏิบัติในทางกฎหมายในเรื่องนี้

๒.๑๑ ควรจัดประชุมและเสนอในเชิงหลักการให้ทราบหรือหลักการในเรื่องร่างพระราชบัญญัตินี้ ควรเป็นอย่างไร เพราะเรื่องนี้เป็นปัญหาสะสมตลอดมา เพื่อได้นำปัญหาและใช้หลักการ และกำหนดกฎหมายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ควรมีการหารือ หรือทำความเข้าใจร่วมกันก่อน

๒.๑๒ การวางหลักการที่สำคัญให้ครอบคลุม ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีความสำคัญ เพราะเกี่ยวข้องกับทุกระบบและทุกมิติ ต้องเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นภาคประชาชน ภาคนักวิชาการ/อาจารย์ ภาคราชการ เข้ามาให้ความเห็นร่วมกัน เพื่อเสนอแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

๒.๑๓ ควรนำแนวปฏิบัติที่ดีของต่างประเทศเข้ามาใช้ประยุกต์ กับแนวทางการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพด้วย

๒.๑๔ บทกฎหมายที่ดีของประเทศ ในด้านการประเมินผลกระทบ การตรวจติดตาม และบทลงโทษ ควรนำมาเนื้อหาประยุกต์ใช้ในประเทศให้เหมาะสม

๒.๑๕ ควรนำเนื้อหาของรัฐธรรมนูญ ในหมวดและมาตราที่เกี่ยวข้องมากำหนดเนื้อหาของกฎหมายของระดับพระราชบัญญัติที่ต้องมีให้สอดคล้อง

๒.๑๖ ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่อง จัดทำแผนการดำเนินการต่อร่างพระราชบัญญัติ เป็นขั้นตอนต่อสาธารณะเพราะเรื่องนี้มีความสำคัญต่อประชาชนทุกคน มีแผนการอย่างไร ต้องมีการจัดรับฟังความคิดเห็นเป็นช่วงจนถึงได้ฉบับสุดท้าย มีเนื้อหาอย่างไร ก่อนนำฉบับนั้นไปเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยความเห็นของการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อสาธารณะด้วย เพื่อให้ทราบการเปลี่ยนแปลงและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลง

๒.๑๗ ทางผู้ให้ความเห็นได้แนบความเห็นของคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายที่ได้เคยให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้ ดังนี้ **การประชุมรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูปพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และร่างพระราชบัญญัติองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พ.ศ.”** ในวันศุกร์ที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ ณ โรงแรม ทีเค พาเลซ โดยมีผู้แทนองค์กรภาคประชาสังคม ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน ตัวแทนชุมชนที่ได้รับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพนักวิชาการ/อาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ ประมาณ ๕๐ คน เข้าร่วม ซึ่งสรุปความเห็นได้ดังนี้

(๑) เห็นควรแก้ไขบทนิยาม เช่น คำว่า “คุณภาพสิ่งแวดล้อม” ให้รวมถึง “ความหลากหลายทางชีวภาพ” คำว่า “มลพิษ” ให้รวมถึง “การปนเปื้อนทางพันธุกรรม” เป็นต้น และเพิ่มเติมคำนิยาม เช่น คำว่า “การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA)” โดยให้นิยามรวมถึงเรื่อง “สุขภาพ” ด้วย คำว่า “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)” คำว่า “ชุมชน” ให้หมายถึง ชุมชน ชุมชนท้องถิ่นหรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม เป็นต้น

(๒) ให้นำถ้อยคำตามมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มากำหนดไว้ในเรื่องการดำเนินการโครงการหรือกิจกรรม เพื่อให้ชัดเจนขึ้น รวมทั้งสิทธิของบุคคลหรือชุมชนที่ฟ้องหน่วยงานของรัฐ

(๓) ปรับแก้ไขสัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ โดยเพิ่มผู้แทนจากภาคส่วนต่างๆ ที่ได้มาจากการคัดเลือกกันเอง และกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีผลงานด้านสิ่งแวดล้อมเป็นที่ประจักษ์

(๔) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ควรรวมอำนาจหน้าที่ที่สอดคล้อง หรือต่อเนื่องให้อยู่ในข้อเดียวกัน และเพิ่มเติมเรื่องการเสนอรายงานต่อคณะรัฐมนตรี และการเสนอรายงานการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกๆ ๒ ปี

(๕) เพิ่มเติมเรื่องที่มาของกองทุนสิ่งแวดล้อม ประเภทกิจการที่จะใช้เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปรับแก้ไขสัดส่วนกรรมการในคณะกรรมการทุนสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมและมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น มีผู้แทนจากหน่วยงานที่มีใช้หน่วยงานของรัฐเพิ่มมากขึ้น

(๖) เพิ่มเติมหมวดเรื่อง “การประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (SEA)” รวมทั้งกำหนดเรื่องการจัดทำรายงานประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม (EIA) ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

๓. สมัชชาองค์กรเอกชนด้านการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ (สคส.)

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ฉบับของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีการแก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ๒๕๓๕ เพียงเล็กน้อย ยังไม่นำไปสู่การปฏิรูปเชิงระบบ และยังมีเนื้อไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พ.ศ.๒๕๖๐ โดยเฉพาะมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๕๘

๓.๒ ระบบรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ เป็นระบบที่ล้มเหลวและไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืนร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการ หน่วยงานรัฐ และประชาชนในท้องถิ่น ร่าง พ.ร.บ. ของ ทส. ยังคงใช้ระบบเดิมไม่มีการปฏิรูปให้ดีขึ้น สคส. เห็นว่า ระบบรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ควรใช้ระบบที่ดำเนินการโดยหน่วยงานที่เป็นอิสระ ตัดความสัมพันธ์แบบลูกจ้างนายจ้างระหว่างผู้ประกอบการกับบริษัทที่ปรึกษา ใช้ระบบใบอนุญาต ซึ่งได้มีข้อเสนอดังกล่าวไว้แล้วในร่างกฎหมายฉบับที่จัดทำโดยคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

๓.๓ ปฏิรูปกองทุนสิ่งแวดล้อม ให้เป็นกองทุนที่เป็นอิสระ ทำงานในเชิงรุก ป้องกัน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และกฎหมายแก่ประชาชนตามหลักการป้องกันไว้ก่อนและการเยียวยาอย่างเป็นธรรมและไม่ชักช้าตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด

๓.๔ ร่างกฎหมายยังขาดบทบัญญัติว่าด้วย ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษต้องเป็นผู้พิสูจน์ว่าตนไม่ได้ทำให้มลพิษปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม การควบคุมการปล่อยมลพิษทั้งในเชิงความเข้มข้น และปริมาณการปล่อยรวม ตลอดจนการกำหนดมาตรฐานการปล่อยมลพิษที่ต้องคำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่

๓.๕ หลักความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม ควรต้องบัญญัติเพิ่มเติมให้ชัดเจน

๓.๖ การกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วม เช่น การบัญญัติให้มีคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมประจำจังหวัด ขึ้นรับผิดชอบแผนสิ่งแวดล้อมจังหวัด การมีมาตรการหรือกลไกที่ชัดเจนในการสนับสนุนอาสาสมัครสิ่งแวดล้อม องค์กรเอกชน องค์กรชุมชน ในการคุ้มครองและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม